

การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วม ของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุรชัย นุ่นเหลือ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วม ของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

สุรชัย นุ่นเหลือ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566
(ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

SURACHAI NUNLUA

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF EDUCATION
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2023

(COPYRIGTH OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	**: การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตามหลักอิทธิบาท 4 : กรณีศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลจังหวัดนครศรีธรรมราช**
ชื่อนักศึกษา	**: สุภัท พรหมแก้ว**
ชื่อปริญญา	**: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**
สาขาวิชา	**: การบริหารการศึกษา**
พุทธศักราช	**: 2566**
อาจารย์ที่ปรึกษา	**: ดร.สันติ อุนจะนำ**
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	**: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา แสงอัมพร**

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์ .....

(พระครูศรีวีรคุณสุนทร, ผศ.ดร.)

คณะกรรมการสารนิพนธ์ :

ประธานกรรมการ .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพมาศ เศวตวรโชติ)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) .....

(ดร.สันติ อุนจะนำ)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม) .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา แสงอัมพร)

กรรมการ .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศริน มนูญผล)

กรรมการ .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : **การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ชื่อนักศึกษา : **สุรชัย นุ่นเหลือ**

ชื่อปริญญา : **ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาวิชา : **การบริหารการศึกษา**

ปีพุทธศักราช : **2566**

อาจารย์ที่ปรึกษา : **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศริน มนูญผล**

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพมาศ เศวตรวรโชติ**

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช การวิจัยมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกเจาะจงใช้ประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในร้อยละ 95.95

ผลการวิจัยพบว่า:

1. สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การป้องกันและการแก้ปัญหา การส่งเสริมนักเรียน และการคัดกรองนักเรียน

2. รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมนักเรียน (4) การป้องกันและแก้ปัญหา (5) การส่งต่อ

3. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในร้อยละ 95.95

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การพัฒนารูปแบบ

ABSTRACT

Thesis Topic	**: Development of a Student Care System Based on the Participation of Teachers and Parents Trapang Pittayakom School Nakhon Si Thammarat Province**
Student's Name	**: Surachai Nunlua**
Degree Sought	**: Master of Education**
Program	**: Educational Administration**
Anno Domini	**: 2023**
Advisor	**: Assoc. Prof. Dr. Kesarin Manoonphol**
Co-Advisor	**: Assoc. Prof. Dr. Tippamas Sawetvorachot**

The objectives of this research were 1) to study the condition of the student support system with the principle of participation of teachers and parents Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province 2) to draft a system for taking care of students with the participation of teachers and parents, Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province and 3) to assess the student support system model with the principle of participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province Step 1: Study the condition of the student support system with the principle of participation of teachers and parents Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province, 250 people were obtained using tables. the reliability of the questionnaire was 0.95. The data were analyzed using basic statistics, namely mean and standard deviation. Step 2 Draft a model of a student care system with the participation of teachers and parents, Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province By group discussion with 5 experts. Step 3 evaluate the model of the student support system with the principle of participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province consists of a school administrators with purposive sampling. The instrument used was a model to examine the suitability and feasibility of a student support system model with teacher and parent participation, Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province as a whole is in 95.95 percent.

The results showed that:

1. The condition of the student support system with the principle of participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province, it was found that overall and each aspect at a high level In descending order of average: knowing students individually, referring, preventing and solving problems. promoting students and student screening.

2. The model of student care system with the participation of teachers and parents of Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province consists of 5 components: (1) Knowing students individually (2) Screening students (3) Student promotion (4) Prevention and problem solving (5) Referral.

3. The results of examining the suitability and feasibility of the student care system model with the participation of teachers and parents at Trapang Pittayakom school Nakhon Si Thammarat province The total is 95.95 percent.

Keywords : Participation, Student Support System, Model Development

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่ายในการให้การช่วยเหลืออย่างดียิ่งทั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ช่วยชี้แนะและให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย และขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช ที่กรุณาเสียสละเวลาในการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ทุกท่าน

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศริน มนูญผล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพมาศ เศวตวรโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณบิดา มารดา ที่เคารพรักยิ่งของผู้วิจัยซึ่งวางรางฐานการศึกษา ให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

สุรชัย นุ่นเหลือ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ช
กิตติกรรมประกาศ..... ฌ
สารบัญ..... ญ
สารบัญตาราง..... ฏ
สารบัญภาพ..... ฐ
บทที่
1 บทนำ..... 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 3
1.3 คำถามของการวิจัย..... 4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย..... 4
1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ..... 5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ..... 6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม..... 8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน..... 16
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ..... 37
2.4 บริบทที่ใช้ในการวิจัย..... 40
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 42
2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย..... 44
3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 45
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 47
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 47
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ..... 48
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 48
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล..... 49

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 50

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 55

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 55

4.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 55

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 55

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 69

5.1 สรุปผล..... 69

5.2 อภิปรายผล..... 72

5.3 ข้อเสนอแนะ..... 79

บรรณานุกรม..... 82

ภาคผนวก..... 87

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย..... 88

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
เพื่อการวิจัย..... 92

ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย..... 105

ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์..... 108

ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล..... 114

ภาคผนวก ฉ เครื่องมือเพื่อการวิจัย..... 117

ภาคผนวก ช ผลตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย..... 129

ภาคผนวก ซ ภาพการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา..... 135

ภาคผนวก ฌ คู่มือการใช้รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการ
มีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม
จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 137

ประวัติผู้วิจัย.....154

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 ตารางสังเคราะห์ตัวแปร..... 39

4.1 จำนวนและร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของครูและผู้ปกครอง
โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 56

4.2 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครอง โรงเรียน ตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม..... 57

4.3 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล..... 58

4.4 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้านการคัดกรองนักเรียน..... 59

4.5 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้านการส่งเสริมนักเรียน..... 60

4.6 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา..... 61

4.7 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช
ด้านการส่งต่อ..... 62

4.8 ระดับความเหมาะสมของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม
จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 67

4.9 ระดับความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม
จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 68

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

1.1 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา..... 5

2.1 ตำแหน่งที่ตั้งโรงเรียน..... 41

2.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย..... 44

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย..... 46

4.1 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครู
และผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 63

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าทันสมัยส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ก่อให้เกิดการแข่งขัน ความกังวล ความเครียดและการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม อันจะส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เน้นบทบาทชองชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บทบาทและความสำคัญต่อชุมชนต่อการจัดการศึกษาในสภาพสังคมยุคปัจจุบัน

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา หลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการศึกษายังให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพนั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้วการป้องกันและการช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้วในเชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน อาทิเช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อเกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงามเป็นบุคลที่คุณค่าของสังคมต่อไป

ครูเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในสถานศึกษาเพราะครูอยู่ใกล้ชิดกับเด็ก ซึ่งครูมีบทบาทที่เหมือนกันกับพ่อแม่ในการดูแล การส่งเสริมและการป้องกันช่วยเหลือเด็ก ให้เด็กมีชีวิตที่เป็นสุข ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางจิตใจและพฤติกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547) โรงเรียนเปรียบเสมือนห้องปฏิบัติการสำคัญในการบ่มเพาะเด็กให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการจึงร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินโครงการร่วมกัน เช่น การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยเริ่มจากระดับมัธยมศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2543 และมีแผนขยายในระดับประถม ศึกษาใน พ.ศ. 2546 (กรมสุขภาพจิต, 2546) มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบชัดเจนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (กรมสามัญศึกษา, 2544) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 39 ที่กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550) ครูและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมโดยตระหนักและเห็นความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความเข้าใจในธรรมชาติวัยรุ่น

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบโดยผู้ปกครองควรที่จะรับทราบและเข้าใจในการพัฒนาส่งเสริมการศึกษาของบุตรหลาน อันจะช่วยให้การศึกษาของบุตรหลานมีความก้าวหน้า มีคุณภาพที่ดีขึ้นและมีขั้นตอน ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน คณะครูและบุคลากรทุกคนในโรงเรียน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทั้งในเรื่องของการส่งเสริมและการพัฒนาหรือการป้องกันและแก้ปัญหา ครูที่ปรึกษาสามารถทราบถึงปัญหาและหาวิธีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และมีการประสานงานระหว่างบ้านกับโรงเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ดังนั้นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะต้องมีการดูแลอย่างทั่วถึงและครอบคลุมตลอดเวลาโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1)ช่วงเวลาที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมอยู่ภายในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเรียนการสอน การแสดงพฤติกรรมหรือเรื่องของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนจากโรงเรียนซึ่งนักเรียนจะได้รับการดูแลและส่งเสริมจากครู 2)ช่วงเวลาที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมหรือใช้ชีวิตอยู่กับผู้ปกครองที่บ้านของนักเรียน ในส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมหรือพัฒนา

เช่น การช่วยเหลือพ่อแม่ การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การเล่นเกมส์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ กิจกรรมนี้ก็จะต้องได้รับการดูแลและควบคุมจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยมีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจนมีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ การดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาจึงต้องมีการควบคู่กันไประหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีทักษะในการดำรงชีวิตและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

โรงเรียนตระพังพิทยาคม ได้ศึกษาสภาพปัญหาทั้งหมดที่ส่งผลต่อสถานการณ์ของโรงเรียนตระพังพิทยาคม ได้รับการส่งเสริมด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการพัฒนาโรงเรียนทั้งด้านจำนวนนักเรียน ที่การขาดความเชื่อมั่นและยอมรับจากชุมชนและผู้ปกครอง ผู้บริหารมีส่วนสำคัญที่จะต้องพลิกวิฤกตให้เป็นโอกาส ค้นหาวิธีการกอบกู้สถานการณ์ของโรงเรียน โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลส่งผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้มีประสิทธิผลบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามตัวชี้วัดความสำเร็จที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตระพังพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นทีการศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราชเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือมีพัฒนาการอย่างเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนมีคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นที่มุ่งหวังของสังคมต่อไปในภายภาคหน้า ดังนั้นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง จะมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลการคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การพัฒนานักเรียน การป้องกันนักเรียน การแก้ไขปัญหานักเรียนและการส่งต่อนักเรียนเพื่อการดำเนินงานพัฒนาและการแก้ไขปัญหานักเรียนของโรงเรียนตระพังพิทยาคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2.3 เพื่อประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 คำถามของการวิจัย

1.3.1 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนตระพังพิทยาคม เป็นอย่างไร

1.3.2 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอย่างไร

1.3.3 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม มีความเหมาะสมหรือไม่

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้

1.4.1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น ครูและผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนตระพังพิทยาคม สังกัดจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น ครูและผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 250 คน

1.4.2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

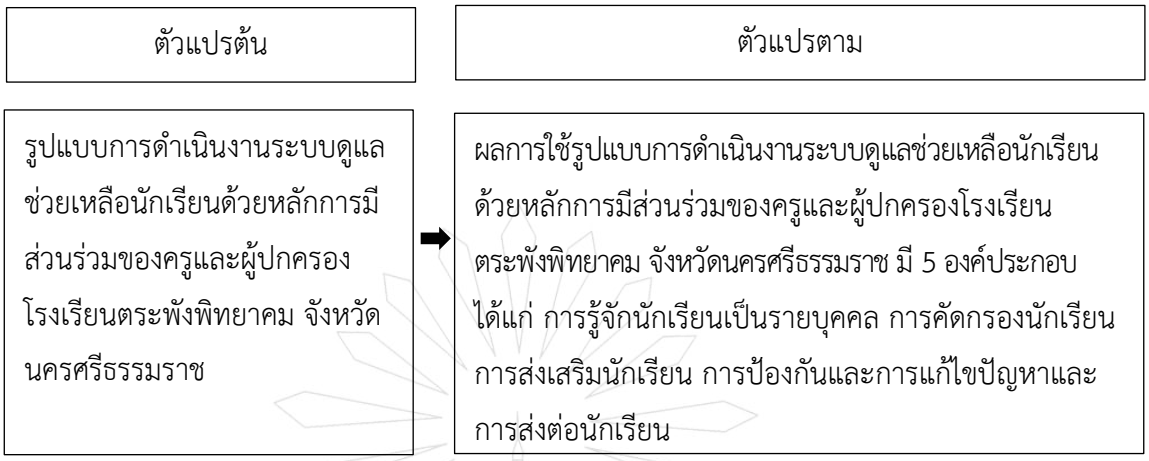
1) การมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามแนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม 4 ประการ ของ Cohen and Uphoff (1980) สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ

2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.4.3 ด้านพื้นที่

โรงเรียนตระพังพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช

1.4.4 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา



ภาพที่ 1.1 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัยของการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราชในช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2566 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 5 เดือน

1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.5.1 ได้ข้อมูลสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.2 ได้รูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.3 ได้ผลการประเมินรูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.4 ได้คู่มือการใช้รูปแบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.5.5 สถานศึกษาได้แนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษาหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การสังเกตศึกษาพฤติกรรม นักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือระเบียนสะสมแบบประเมินพฤติกรรมเพื่อติดต่อนักเรียนต่อไป

2) การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น หรือทำดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาจะได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ซึ่งครูต้องเก็บเป็นความลับในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาหรือที่ปรึกษาควรมีการติดตามและประสานงานกับผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อการช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

3) การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ที่อยู่ในการดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้นมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ

4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและลดผลจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย ให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

5) การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การช่วยเหลือนักเรียน ที่มีปัญหาประสานงานกับครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง ในการส่งต่อสำหรับนักเรียนที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือและการส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาของนักเรียนหรือผู้เชี่ยวชาญกับปัญหาของนักเรียนโดยตรง

1.6.2 รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีที่ได้ศึกษามาของผู้สร้างเองเพื่อถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยใช้สื่อที่ทำให้เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง และสามารถตรวจสอบเปรียบเทียบกับปรากฏการณ์จริงได้

1.6.3 การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกันเป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาคนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานเพื่อพัฒนาหรือใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ

ความเชี่ยวชาญของแต่ละคนในการแก้ปัญหาของชุมชนและพัฒนางานในกลุ่มให้มีความโปร่งใสและให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น

1.6.4 ครู หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.6.5 ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นบิดามารดาหรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนและอุปการะนักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

2.4 สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

2.5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม

2.1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

กระบวนการที่ส่งเสริม ชักนำ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ประชาชน ทั้งในรูปของส่วนบุคคลและกลุ่มคนต่าง ๆ ให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เข้าร่วมเพราะคาดหวังสิ่งตอบแทน และที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมนั้นจะต้องสอดคล้องกับชีวิต ความจำเป็น ความต้องการและวัฒนธรรมคนประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนนั้นด้วย

ธนภัทร กฤตโยภาส (2562, หน้า 4) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การปฏิบัติและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง การที่จะสามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขบัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดีขึ้นได้นั้น มนุษย์ทุกคนที่มีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น อย่างเป็นสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ในการมีส่วนร่วมเพื่อที่จะทำกิจกรรม ของชุมชนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของสังคมต่อไป

ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง (2563, หน้า 7) การมีส่วนร่วม หมายถึงการที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชน ในลักษณะของการร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมติดตามประเมินผล เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

Maslow (1970, อ้างถึงในรัตติกรณ์ จงวิศาล, 2560) กล่าวว่า การเกลี้ยกล่อม หมายถึง การใช้คำพูดหรือการเขียน เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ ซึ่งการเกลี้ยกล่อมมีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการปฏิบัติงานและถ้าจะให้เกิดผลดีผู้เกลี้ยกล่อมจะต้องมี ศิลปะ ในการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม

1. ความต้องการของคนตามหลักทฤษฎีของ Maslow ที่เรียกว่าลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of needs) คือ ความต้องการของคนซึ่งจะเป็นไปตามลำดับจากน้อยไปมาก มีทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

1.1 ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Survival needs) ได้แก่ ความต้องการทางด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต (Safety and Security needs) ได้แก่ ความต้องการที่อยู่อาศัยอย่างมีความปลอดภัยจากการถูกทำร้ายร่างกาย หรือถูกขโมยทรัพย์สิน หรือความมั่นคงในการทำงานและการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม

1.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง (Self-Esteem needs) ได้แก่ ความภาคภูมิใจ ความต้องการดีเด่นในเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ความต้องการ ด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความสามารถและความสำคัญของบุคคล

1.5 ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (Self-Actualization needs) เป็นความต้องการ ในระบบสูงสุด ที่อยากจะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเองเพื่อจะพัฒนา ตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ความต้องการนี้จึงเป็นความต้องการพิเศษของบุคคลที่จะพยายาม ผลักดันชีวิตของตนเองให้เป็นแนวทางที่ดีที่สุด

2. ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ (National Morale) คนเรามีความต้องการทางกายและใจถ้าคนมีขวัญดีพอ ผลของการทำงานจะสูงตามไปด้วย แต่ถ้าขวัญไม่ดีผลงานก็ต่างไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่าขวัญเป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่แสดงออกในรูป พฤติกรรมต่าง ๆ นั่นเอง การจะสร้างขวัญให้ดีต้องพยายามสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น การไม่ เอารัดเอาเปรียบ การให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น และเมื่อใดก็ตามถ้าคนทำงานมีขวัญกำลังใจที่ดีจะเกิดสำนึกในความรับผิดชอบ อันจะเกิดผลดี แก่หน่วยงาน ทั้งในส่วนที่เป็นขวัญส่วนบุคคล และขวัญของกลุ่ม ดังนั้น จะเป็นไปได้ว่าขวัญของคนเราโดยเฉพาะ คนมีขวัญที่ดีย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เช่นกัน

3. ทฤษฎีการสร้างความรู้สึกชาตินิยม (Nationalism) ปัจจัยประการหนึ่งที่นำสู่การมีส่วนร่วมคือ การสร้างความรู้สึกชาตินิยมให้เกิดขึ้น หมายถึง ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือเน้นค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ มีความพอใจ ในชาติของตัวเอง พอใจเกียรติภูมิ จงรักภักดี ผูกพันต่อท้องถิ่น

4. ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership) การสร้างผู้นำจะช่วยจูงใจให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้เพราะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญของการรวมกลุ่มคนจูงใจไปยังเป้าประสงค์ โดยทั่วไปแล้วผู้นำอาจจะมีทั้งผู้นำที่ดีเรียกว่าผู้นำปฏิฐาน (Positive Leader) ผู้นำพลวัต คือ เคลื่อนไหวทำงานอยู่เสมอ (Dynamic leader) และผู้นำไม่มีกิจไม่มีผลงานสร้างสรรค์ที่เรียกว่า ผู้นำนิเสธ (Negative leader) ผลของการให้ทฤษฎีการสร้างผู้นำ จึงทำให้เกิดการระดมความร่วมมือ ปฏิบัติงานอย่างมีขวัญกำลังใจ งานมีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมรับผิดชอบ ดังนั้นการสร้างผู้นำที่ดี ย่อมจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยดีนั่นเอง

5. ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร (Administration and Method) การใช้ระบบบริหารในการระดมความร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ง่ายเพราะใช้กฎหมาย ระเบียบ แบบแผน เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตามผลของความร่วมมือยังไม่มีระบบใดดีที่สุด ในเรื่องการใช้บริหาร เพราะธรรมชาติของคน ถ้าทำงานตามความสมัครใจอย่างตั้งใจไม่มีใครบังคับ ก็จะทำงานด้วยความรัก แต่ถ้าไม่ควบคุมเลยก็ไม่เป็นไปตามนโยบายและความจำเป็นของรัฐ เพราะการใช้ระบบบริหาร เป็นการให้ปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มความคาดหวังผลประโยชน์

กิตติธัช ทองจีน (2563, หน้า 42) การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อแนวคิดหรือจุดมุ่งหมายความต้องการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อเข้ามาดำเนินกิจกรรมให้เสร็จตามเป้าประสงค์ ซึ่งมุ่งเน้นที่จะได้รับผลประโยชน์ร่วมกันจากการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน โดยลักษณะการมีส่วนร่วม 4 ประการ ของโคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff,1977 อ้างถึงใน (ธนวัฒน์คำ ภีลานน์, 2550) ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อาทิ การริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ อาทิการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหารและการประสานขอความร่วมมือ เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์อาทิ ผลประโยชน์ทางด้านวัสดุ ผลประโยชน์ทางสังคมและผลประโยชน์ส่วนบุคคล เป็นต้น

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผลกิจกรรม อาทิ การควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดและเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป เป็นต้น

2.1.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้และความชำนาญร่วมกับวิทยากรที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง

ปิยนันท์ พัชรสำราญเดช (2560, หน้า 34) ความสำคัญของการมีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้นจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมทั้งจากทางบ้านและทางโรงเรียนผู้เรียนจึงได้รับการพัฒนาที่สมบูรณ์และสอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการที่แท้จริง

ธนิศร ยืนยง (2561, หน้า 121) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับการดำเนินชีวิตมนุษย์ บนโลกใบนี้ เพราะมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคมต่างพึ่งพาอาศัยกันและต่างต้องมีบทบาทภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบตามวาระโอกาสที่มาถึง

ณัฏฐธิดา ชัยสงครามและยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล (2560, หน้า 86) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมนั้น จะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นการร่วมกำหนดปัญหา วางแผนตัดสินใจ ระดมทรัพยากร บริหารจัดการติดตามประเมินผลและร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

ศุภาพิชญ์ แซ่หยุน (2563, หน้า 22) การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม โดยการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ ในการวิจัยครั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่าประชาชนนั้นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมมากน้อยแค่ไหน ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของประชาชน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาด้วย หากประชาชนมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในทุก ๆ ระดับแล้ว ย่อมถือว่าประชาชนมีความสามารถในการควบคุมการมีปฏิสัมพันธ์ได้ และมีขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ในทางกลับกันหากประชาชนนั้นไม่ให้ความร่วมมือและไม่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมภายในชุมชนของตนเองแล้ว ประชาชนก็จะไม่รับรู้ผลกระทบที่ชุมชนต้องประสบอยู่ กลายเป็นว่าภาครัฐได้ดำเนินการอยู่ฝ่ายเดียว ซึ่งผลการดำเนินงานที่ขาดความร่วมมือของประชาชนย่อมมีผลลัพธ์ที่ล่าช้ากว่า อีกทั้งการมีส่วนร่วมนั้นยังทำให้ประชาชนเกิดความรักและเอาใจใส่ดูแลชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่เพิ่มมากขึ้น โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการ

ต่อเนื่องที่ต้องดำเนินการไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการของแผนและโครงการพัฒนา คือ เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์และแรงงาน หรือเข้าร่วมบริหารงาน ประสานงานและดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้

3. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลโครงการและแผนงานการพัฒนา คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้รู้ว่าผลจากการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสามารถกำหนดการประเมินผลเป็นระยะต่อเนื่องหรือประเมินผลรวมทั้งโครงการในคราวเดียวก็ได้

4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา คือ เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการพัฒนาหรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

จุฑามาศ พนัสวรรค์ (2562, หน้า 12) จุดสำคัญในการพัฒนาด้านต่าง ๆ นั้น จะเกิดความสมบูรณ์ได้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาการศึกษาด้วยกระบวนการทางสังคมของสมาชิกในชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมของการบริหารสถานศึกษา

โดยสรุป การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนร่วมมือกันการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกันเป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาคนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานเพื่อพัฒนาหรือใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความเชี่ยวชาญของแต่ละคนในการแก้ปัญหาของชุมชนและพัฒนางานในกลุ่มให้มีความโปร่งใสและให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น

2.1.3 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ลักษณะการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมในระดับกิจกรรม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็น ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

มนัญญา ปัดถาวงษ์ (2562, หน้า 37) ลักษณะการมีส่วนร่วมการทำงาน เป็นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา เป็นรูปแบบของชุมชนที่เข้ามามีบทบาทหน้าที่ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมหรือกระบวนการในการพัฒนาการจัดการเรียนในสถานศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์โดยตระหนักถึงความรู้สึกร่วมรับผิดชอบร่วมกัน

อัจฉรา จงดี (2560, หน้า 16) ลักษณะการมีส่วนร่วม เป็นการที่บุคคล ชุมชน กลุ่มบุคคล หรือองค์กรต่าง ๆ นั้นเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในลักษณะของการบริหารจัดการหรือสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายกิจกรรมนั้น ๆ การคิดค้น ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขร่วมกัน เลือกแนวทางในการแก้ปัญหาแล้วปฏิบัติตามแนวทางตลอดจนการติดตามประเมินผล

กอพร ต่อวัฒนกิจกุล (2560, หน้า 51) ลักษณะการมีส่วนร่วม เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรทั้งการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร รายละเอียดการดำเนินงานของหน่วยงาน มีการปรึกษาหารือรับฟังความคิดเห็นร่วมตัดสินใจ โดยอาจมีส่วนร่วมแบบสมบูรณ์หรือบางส่วนของบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรภาครัฐหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในองค์กร

ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง (2563, หน้า 9) มิติจิตวิทยาการมีส่วนร่วม ในแง่มุมทางด้านการพัฒนาวิสาหกิจ ซึ่งจะเกิดขึ้นภายใต้ปัจจัยที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. Conversation คือ เกิดจากการสนทนาพูดคุยเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการทำกิจกรรม

2. Community คือ เป็นพื้นที่ของการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน อาจเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกลุ่มหรือชุมชนก็ได้ ซึ่งชุมชนก็เป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนความรู้และทรัพยากรด้านต่าง ๆ (Sharing knowledge and resources)

3. Accessibility คือ ความสามารถที่จะเข้าถึงกิจกรรม ซึ่งคนในชุมชนมีความหลากหลายทั้งเด็ก เยาวชน คนหนุ่มสาว พ่อบ้าน แม่บ้าน และคนชรา ย่อมมีข้อจำกัดทางด้านกายภาพในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายรวมทั้งความรู้ความสามารถหรือทักษะประสบการณ์ของคนในชุมชน ดังนั้นการสร้างกิจกรรมต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ให้สามารถเข้าถึงได้

4. Symmetry คือ การมีสัดส่วนของการเข้าร่วมที่เหมาะ ไม่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งมีความสำคัญในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นอย่างหลากหลายทั่วถึง เปิดโอกาสให้คนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน

5. Phase transition คือ ระยะเปลี่ยนผ่าน ที่จะนำไปสู่การเกิดกิจกรรมที่หลากหลาย หรือ activate การสร้างกิจกรรมใหม่ กลุ่มเป้าหมายใหม่ เป็นต้น

แนวความคิดเกี่ยวกับการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ของชุมชนนั้น เกิดขึ้นในชุมชนต่าง ๆ ทั่วโลก การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาครอบครัว หมู่บ้าน ชุมชน ตลอดจนสังคมนั้น เป็นการวางรากฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในครอบครัวให้เจริญก้าวหน้าและเกิดความสุข

2.1.4 รูปแบบขั้นตอนและลักษณะการมีส่วนร่วม

การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจำเป็นต้องใช้วิธีการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการนำพาข่าวสารจากหน่วยงานภาครัฐบาลหรือเอกชน ไปสู่ประชาชนผู้เป็นเป้าหมาย สิ่งสำคัญในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน หรือชุมชนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการสื่อสารนั้น ต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะถือว่าเป็นส่วนช่วยให้กระบวนการติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ หรือแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างสมาชิกในสังคมเป็นไปได้โดยสะดวกขึ้น

โคเฮน เจเอ็มและอัพอ็อฟ เอ็นที (Cohen, J.M., & Uphoff, N.T., 1980) จะเห็นว่า มีความเป็นระบบในเรื่องของประเด็นสำคัญ โดยเขาได้มีการนำเอากระบวนการมีส่วนร่วมจากนักวิชาการทั้งหลายมาประมวลเป็นแนวคิดหลัก และได้จำแนก รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกสุดที่ต้องกระทำ คือ การกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องดำเนินการไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้นได้มาจากคำถามว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารการงานและการประสานงานและการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้งผลที่เป็นประโยชน์ทางบวกและผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อบุคคลและสังคมด้วย

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลนั้นสิ่งสำคัญจะต้องสังเกต คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้

ชลิตพล สืบใหม่ (2560, หน้า 24) กล่าวไว้ว่ารูปแบบ หมายถึง ลักษณะอันพึงประสงค์ ที่มีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิด มีการแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวแปรต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยมีวิธีและการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการ

ปฏิบัติได้ ทั้งนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงและตรงในเชิงสถิติและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

กิตติธัช ทองจีน (2563, หน้า 42) ลักษณะการมีส่วนร่วมตามลักษณะของกิจกรรมนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. กิจกรรมด้านวิชาการ หมายถึง การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านวิชาการผ่านขั้นตอนและกระบวนการการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแนวคิดที่วางไว้

2. กิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพผ่านขั้นตอนและกระบวนการการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแนวคิดที่วางไว้

3. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม หมายถึง การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อมผ่านขั้นตอนและกระบวนการการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแนวคิดที่วางไว้

4. กิจกรรมด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมผ่านขั้นตอนและกระบวนการการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแนวคิดที่วางไว้

ทิศนา (2560, หน้า 12) ได้สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการดำเนินงานเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือและได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนได้ สามารถนำมาพัฒนาความสามารถทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยของกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ของรูปแบบนั้น ๆ ลักษณะของรูปแบบที่ดีควรมีลักษณะตามข้อกำหนด ดังนี้

1.รูปแบบต้องเป็นแนวทางที่นำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา (Prediction) ซึ่งสามารถพิสูจน์และทดสอบได้เชิงประจักษ์

2.โครงสร้างของรูปแบบต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถอธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้น ๆ ได้

3.รูปแบบต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความ สัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของ การสืบเสาะความรู้

4.รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์ เชิงโครงสร้าง (Structure relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationships)

เกสร มุ้ยจีน (2561, หน้า 89) กล่าวถึงการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของบุคคลนั้น ชีวิตของทุกคนย่อมประกอบด้วย 2 ระบบสำคัญ คือ กาย และจิต กล่าวคือ จิต (mind) เป็นลักษณะทางนามธรรม เป็นสิ่งละเอียดอ่อนไม่มีตัวตน ไม่มีน้ำหนัก สังเกตไม่ได้ เป็นอัตนัย จิตเป็นสิ่งที่สำคัญที่ให้

เกิด พฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ จิตที่สงบสุขอารมณ์ดี เบิกบาน แจ่มใส จะส่งผลให้ร่างกายมีความสุข ส่วน กาย (body) มีลักษณะเป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ เป็น ชีวภาพ มีการทำงานที่เป็นระบบสังเกตได้ มีการแสดง ออกมาทางคำพูด ท่าทาง มีการกระทำที่เป็นสื่อกลาง บ่งบอกความรู้สึกภายในจิตใจ แนวคิดนี้อธิบายได้ว่ากายและจิตมีอิทธิพลต่อกัน บุคคลที่มีการทำงานของ กายและจิตที่มีสมดุล ย่อมจะประสบความสำเร็จเจริญ ก้าวหน้าตามเป้าหมายของชีวิตและจะเป็นบุคคลที่ ตื่นตัว รู้ทันความคิด การกระทำและคำพูดของตนเอง จิตวิทยาเชิงบวกเป็นแนวคิดที่เห็นแตกต่างจากการคิดวิเคราะห์อย่างเดิม ๆ ตัวอย่าง เช่น เห็นต่างจากความ เชื่อเดิมว่า มนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวกลายเป็นเชื่อว่า มนุษย์มีแรงจูงใจใฝ่ดี โดยมองข้ามว่าทุกคนมีจุดอ่อน หรือจุดลบ ความเห็นแก่ตัว ก้าวร้าว แต่กลับมองว่า บุคคลมีจุดแข็ง มีเป้าหมายในชีวิต มองคนอื่นดี อยาก ทำความดี และพัฒนาตนเองจากไม่ดีไปสู่ดี รู้จัก ตระหนักในตนเองมากขึ้น มีเป้าหมายในตนเองที่ ชัดเจน

พาสนา ชลบุรพันธ์ (2560, หน้า 13) ประเภทของรูปแบบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอธิบายหรือการใช้รูปแบบนั้น ๆ

1. รูปแบบเชิงปฏิบัติ เป็นการประเมินสภาวะชุมชนแบบมีส่วนร่วม รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ

2. รูปแบบเชิงทฤษฎี เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน

โดยสรุป รูปแบบการมีส่วนร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะมุ่งให้ความสนใจถึงการมีส่วนร่วมในประเด็น การมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุและความต้องการการมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2.1 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการ การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ให้แก่ นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีภูมิคุ้มกัน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตให้รอดพ้นจากสภาวะวิกฤตต่างๆ ได้อย่างปลอดภัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, หน้า 11) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่าย ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

อุไร ปัญญาสิทธิ์ (2561, หน้า 27) ระบบการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อดูแลช่วยเหลือ และพัฒนานักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิตและปลอดภัยจากสิ่งยั่วยุในทางที่ไม่เหมาะสมอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และมีการประสานความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในและนอกสถานศึกษา

ชัยยา พันธ์เพชร (2562, หน้า 37) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อย่างมี ขั้นตอน มีวิธีการและ เครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน เป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กได้รับการดูแล ปกป้องจากสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุน และมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ทั้งนี้ยังได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์มากขึ้น รวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย

นัทรัตน์ สุติบัตร (2564, หน้า 8) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญ โรงเรียนทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1)การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2)การคัดกรองนักเรียน (3)การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (4)การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ (5) การส่งต่อ

ชัยยา พันธ์เพชร (2562, หน้า 12) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือ ที่ชัดเจน มีมาตรฐาน เป็นกระบวนการที่ทำให้เด็กได้รับการดูแลและปกป้องจากสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุน และมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน ทั้งนี้ยังได้รับความร่วมมือจาก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์มากขึ้นรวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านต่าง ๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย

พัฒณฉัตร แซ่ภู่ (2561, หน้า 7) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (student support system) หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีขั้นตอนโดยมีการประสานงาน หรือรับการสนับสนุนจาก ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครอง ในการพัฒนา ป้องกันและการแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะใน การดำรงชีวิต โดยมีกระบวนการการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือ ที่มีมาตรฐานมีคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครู ประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งใน และนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง คนใน

ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคนมีส่วนร่วมกระบวน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Identifying Students Individually) หมายถึง วิธีการที่ครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนว จะต้องศึกษานักเรียนในความรับผิดชอบของตน เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ตามบทบาทหน้าที่ภาระงานของครูและผู้เกี่ยวข้องโดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติการและปฏิทินงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การคัดกรองนักเรียน (Student Screening) หมายถึง การพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นรายบุคคล บันทึกผลการศึกษา และรายงานผลการศึกษา เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพื่อครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนวจะได้หาวิธีดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

3. การส่งเสริมและพัฒนา (Promotion and Development) หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาสนับสนุนให้นักเรียนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา มีนักเรียนกลุ่มปกติกลุ่มพิเศษ และกลุ่มเสี่ยง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนมีคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ สามารถพัฒนาตนเอง สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและควบคุมตนเองให้มีความมั่นคงทางอารมณ์ เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรม คุณธรรมจริยธรรม การประชุมครู และการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข (Protection and Correction) หมายถึง การให้คำปรึกษาเบื้องต้น การเตรียมความพร้อมของนักเรียน การประสานงานและสนับสนุนจากครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง มีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกันและการช่วยเหลือเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียน

5. การส่งต่อ (Forwarding) หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่มี ปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วแต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นหรือกรณีนักเรียนมีความสามารถพิเศษ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนด้อยโอกาสควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 31) กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางภายในและภายนอกสถานศึกษา มีวิธีการและเครื่องมือที่ได้มาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคม

ธนิตา ศุกรสุคนธ์ (2562, หน้า 62) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพและมีหลักฐานทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก

สุภัสสร สุริยะ (2562, หน้า 38) กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน สอดคล้องกับการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครูรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 9) ได้ให้ความหมาย ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถตัดสินใจและวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่นเดียวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็เพื่อเป็นการส่งเสริมการป้องกันและช่วยเหลือแก้ปัญหาของนักเรียนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ในการดำเนินการดังกล่าว ต้องมีการประสานงานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียน ดังนั้นกระบวนการดำเนินงานของเราระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครูทุกคนมีส่วนสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของงาน

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีทักษะชีวิต ในการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยมีบุคลากร 5 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว เครือข่ายผู้ปกครอง และนักเรียน ตาม 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อภายในและภายนอก

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องของบุคคลภายในและบุคคลภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทางโรงเรียน

พรศักดิ์ ผกากรอง (2562, หน้า 17) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษาหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อ

รัชพล เที่ยงดี (2563, หน้า 37) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนา เต็มตามศักยภาพมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะต่าง ๆ โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน

กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าวและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนการส่งเสริมจากสถานศึกษา

ศุกร์เกษม ปรุงผล (2560, หน้า 27) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการส่งเสริมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของนักเรียน อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ มีการประสานงานประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิด กับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกของสถานศึกษา โดยวิธีการและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนชัดเจน มีคุณภาพ มีมาตรฐานและมีหลักฐานการดำเนินงานที่ชัดเจนและเชื่อถือได้

สรุประบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่ ชัดเจน สอดคล้องกบการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของ นักเรียนที่มีต่อครูรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่ เกี่ยวข้องในการป้องกัน แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

2.2.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นเหตุจำเป็นที่ทุกโรงเรียน ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตนักเรียน และแก้ปัญหาวิกฤติสังคม จึงควรนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้ามาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

อุไร ปัญญาสิทธิ์ (2561, หน้า 17) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญและความจำเป็นต้องมีการพัฒนาเพื่อให้กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรมและการจัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงานดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่าง เนื่องจากแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้น การยึดผู้เรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาเพื่อดูแลช่วยเหลือ รวมทั้งการส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหาจึงเป็นสิ่งจำเป็น

2. ความสำเร็จของงานต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิดและร่วมทำของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

3. เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงตลอดจนการใช้ชีวิตในการเรียนในสถานศึกษา

สุภัสสร สุริยะ (2562, หน้า 32) ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน เช่น ด้านการเรียน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เป็นต้น โดยข้อมูลดังกล่าวอาจจะได้มาจากวิธีการและเครื่องมือ เช่น ระเบียนสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อที่จะนำข้อมูลของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มต่างๆ ให้ตรงกับปัญหาและเป็นการร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้ข้อมูลนักเรียนในด้านต่างๆ แล้วต้องนำข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียดรอบด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและ คัดกรองนักเรียนอันจะนำไปสู่การวางแผนดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

วุฒิพงษ์ พันทิวา (2563, หน้า 54) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญทั้งต่อนักเรียนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน องค์กร สังคมและประเทศชาติ โดยนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ปัญหา ทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านสุขภาพกายสุขภาพจิต มีทักษะชีวิต ทักษะทางสังคม ครูมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน รักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน มีแนวทางในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ การพัฒนานักเรียนหลักสูตรและคุณภาพการจัดการศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน เป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง โรงเรียนได้รับการยอมรับ การสนับสนุนและความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีนวัตกรรมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ระบบข้อมูลสารสนเทศ การเชื่อมโยงข้อมูลในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 33) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

รัชพล เที่ยงดี (2560, หน้า 37) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญและความจำเป็นโดยนักเรียน จะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านพฤติกรรม ให้มีคุณภาพ ครูใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพของนักเรียนและข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

ศุกร์เกษม ปรุงผล (2560, หน้า 27) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญ โดยทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาและดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา

สรุปความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียน โดยทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือในการพัฒนาและดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต

2.2.3 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนและกระบวนการโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

ธนิตา ศุกรสุคนธ์ (2562, หน้า 54) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่เป็นหัวใจของการดำเนินงานโดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้คือ 1)การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2)การคัดกรองนักเรียน 3)การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4)การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5)การส่งต่อ

คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา (2563, หน้า 23) กล่าวว่า ครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้และพัฒนาคุณภาพเด็กนักเรียนให้มีความพร้อมอย่างเป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียนและแก้วิกฤตทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงาน กิจกรรมที่ส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน โดยการนำกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนการส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาและการส่งต่อไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม เด็กนักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง และดูแล โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

สุภัสสร สุริยะ (2562, หน้า 13) ขั้นตอนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาโดยส่วนใหญ่ จะมอบหมายให้เป็นหน้าที่ของครู ที่ปรึกษาและครูแนะแนว โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ปกครอง ซึ่งมีวิธีการและขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นการกำหนดความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันโดยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัวและด้านอื่น ๆ ใช้วิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียนเป็นการจัดกลุ่มเพื่อหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยการคัดกรองจะต้องทำด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาและยึดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วยซึ่งการคัดกรองนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหามีคุณภาพและความภาคภูมิใจมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นตัวช่วยในการส่งเสริม ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม ที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้และการจัดประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน ครูที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ อันดีต่อกัน ร่วมมือกันดูแลนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียนและผู้ปกครอง

ขั้นตอนที่ 4 ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

การป้องกันและช่วยเหลือปัญหานักเรียนเป็นการดูแลให้ความใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยให้นักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อผ่อนคลายปัญหานักเรียนให้ลดน้อยลง การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้วการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยการช่วยเหลือนักเรียนนักเป็นสิ่งสำคัญ

ขั้นตอนที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน

การส่งต่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือจึงดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือการส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอกเพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 4) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 7-8) ได้กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพและมีหลักฐานในการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินงานในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 11) ได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

พรศักดิ์ ผกากรอง (2562, หน้า 27) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบของการดำเนินงานที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีหลักการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน โดยมีผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและผู้ที่ใกล้ชิด มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียน เพื่อนักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทุกด้าน

โสพิศ ภาชนะ (2561, หน้า 62) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการทำงานที่มีระบบ วิธีการและมีเครื่องมือที่มาตรฐาน สามารถตรวจสอบการทำงานได้และอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษาเป็นตัวกลาง ในการประสานงานเพื่อช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

สรุประบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญทั้งต่อนักเรียนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน องค์กร สังคมและประเทศชาติ โดยนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านสุขภาพกายสุขภาพจิต มีทักษะชีวิต ทักษะทางสังคม ครูมีเจตคติที่ดีต่อ

นักเรียน รักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน มีแนวทางในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ การพัฒนานักเรียนหลักสูตรและคุณภาพการจัดการศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน เป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง โรงเรียนได้รับการยอมรับ การสนับสนุน และความร่วมมือจากชุมชน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้องสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีนวัตกรรมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ระบบข้อมูลสารสนเทศ การเชื่อมโยงข้อมูลในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

2.2.4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบของการดำเนินงานที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีหลักการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้โดยมีผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและผู้ที่ใกล้ชิด มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทุกด้าน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 23) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ดังนี้

1) ความสำคัญ ด้วยนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมทำให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน แก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกทาง คือการรู้ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน แก้ไขปัญหาของนักเรียน มิใช่ความรูสึกหรือการคาดเดาซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

2) ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว

3) วิธีการ และเครื่องมือในการรูจักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม หลากหลาย ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ และด้านครอบครัว ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่สำคัญ คือ

ระเบียนสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษา พิจารณาทำความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหา

ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากเพื่อน ๆ ของนักเรียนหรือครูท่านอื่น เป็นต้น รวมทั้งใช้เครื่องมือแบบทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้รูปแบบและรายละเอียดในระเบียนสะสมของโรงเรียนที่อย่างน้อยครอบคลุมข้อมูลด้านการเรียนด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียนสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้ที่ครูที่ปรึกษาและมีตู้เก็บระเบียนสะสมให้เรียบร้อย ระเบียนสะสมควรเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งระเบียนสะสมไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแนววัดหรือแบบทดสอบแต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมการปรับตัวที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิตมีความเที่ยง และความตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรพิมลหล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะที่ได้ทำการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้นโดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในแถบยุโรป เพราะเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) เด็กไทย แบบประเมินเด็กมี 3 ชุด คือ ครูเป็นผู้ประเมิน ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินและเด็กประเมินตนเอง โดยทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวนข้อ 25 ข้อ เท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นตรงยิ่งขึ้นโดยใช้ระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างกันจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พรอมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่ข้อมูลนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมไม่เพียงพอหรือกรณีจำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์คัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา และป้องกันแก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดาโดยเฉพาะในการแก้ปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 8) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ว่า เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนในด้านความสามารถในการเรียนรู้และความสามารถอื่น ๆ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และเศรษฐกิจ ด้านสารเสพติด ด้านความปลอดภัย ด้านพฤติกรรมทางเพศทั้งทางบวกและด้านลบ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และคัดกรองผู้เรียน

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 4) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ว่า เป็นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้นสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 11) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไว้ว่า สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลพื้นฐานนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน จัดทำระเบียนสะสมนักเรียนทุกระดับชั้นและเป็นปัจจุบัน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน มีเครื่องมือและวิธีการในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างหลากหลายและครูมีการบันทึกข้อมูลนักเรียนทุกคนที่ตนเองรับผิดชอบในระเบียบและสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนได้

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 27) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตศึกษาพฤติกรรม นักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือระเบียนสะสมแบบประเมินพฤติกรรมเพื่อติดต่อนักเรียนต่อไป

พัชพล เที่ยงดี (2563, หน้า 37) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการดำเนินงานโดยการใช้ระเบียนสะสมที่ให้ข้อมูล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพร่างกายและด้านครอบครัว โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายเพราะนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานที่แตกต่างกันทำให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ รับรู้ข้อมูลของนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นของครูที่ปรึกษามีความเข้าใจมากขึ้นนำข้อมูลไปกรอกได้ถูกต้อง สามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกทาง

กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 17) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนที่มีปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนและมีการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ มีการวิเคราะห์ สรุปผลและนำข้อมูลไปใช้พัฒนาส่งเสริมนักเรียนให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สรุปได้ว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล คือ กระบวนการรวบรวมข้อมูลด้านการรูจักนักเรียนทั้งด้านบวกและด้านลบที่เป็นปัจจุบัน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูล และการทดสอบ ซึ่ง

นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานแตกต่างกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบต่าง ๆ การได้รู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับนักเรียนด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านสารเสพติด ด้านความปลอดภัย พฤติกรรมทางเพศ และด้านอื่น ๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ทำให้สามารถนำไปวางแผนในการป้องกันช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนมีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 23) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญ การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวกับนักเรียนเพื่อเป็นการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม คือ

- กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

- กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนจัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาตามเกณฑ์ การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขตามกรณี

- กลุ่มมีปัญหา คือนักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหา ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือ และแกปัญหาโดยเร่งด่วน

- กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน อย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องการให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด การจัดกลุ่มของนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว โดยเฉพาะการแก้ปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนเพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งครูที่ปรึกษาที่ไม่ได้คัดกรองนักเรียนจะขาดความชัดเจนในเป้าหมาย เพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนส่งผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไข โดยเร่งด่วน ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติ แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่าขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ หรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม และเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้น ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้

ผู้ปกครองรู้สึกว่า ลูกหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่น และเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ

2. แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียน ให้อยู่ในดุลพินิจของครูที่ปรึกษา โรงเรียนควรมีการจัดการประชุม การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน เป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา

การคัดกรองเป็นกิจกรรมในระบบการแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาต้องทำอย่างรอบคอบ และควรกำหนดช่วงเวลาของข้อมูลการคัดกรอง หากข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ควรทบทวนข้อมูลคัดกรองใหม่และควรใช้ข้อมูลจากหลายจุดเพื่อความเที่ยงในการคัดกรองนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาโดยการยึดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 8) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ว่า เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนที่ได้รับข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำมาวิเคราะห์คัดแยกกลุ่มนักเรียนโดยใช้การชี้วัดจากเครื่องมือคัดกรองนักเรียนของกรมสุขภาพจิตทั้งหมด 7 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการคุ้มครองนักเรียน ด้านสารเสพติดและด้านระเบียบวินัย เพื่อจัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาซึ่งจัดแบ่งโดยไม่ให้นักเรียนรู้ว่าตนเองถูกจัดอยู่ในกลุ่มใด ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การคัดกรองของกรมสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์ปกติ

2. นักเรียนกลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับกาวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การคัดกรองของกรมสุขภาพจิตอยู่ในกลุ่มเสี่ยง

3. นักเรียนกลุ่มมีปัญหา หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การคัดกรองของกรมสุขภาพจิตอยู่ในกลุ่มมีปัญหา

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 4) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ว่า เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 11) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ว่า สถานศึกษามีการประชุมเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน ใช้

วิธีการที่หลากหลายในการคัดกรองนักเรียน ครูสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงได้ มีความเข้าใจในการใช้เครื่องมือคัดกรองและสามารถแปลผลได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ และมีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 27) การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ คือ นักเรียนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน แล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ซึ่งโรงเรียนต้องการช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขตามกรณี

รัชพล เที่ยงดี (2563, หน้า 17) การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น หรือทำดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาจะได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ซึ่งครูต้องเก็บเป็นความลับในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาหรือที่ปรึกษาควรมีการติดตามและประสานงานกับผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อการช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การคัดกรองนักเรียน เป็นการจัดกลุ่มนักเรียนตามตัวชี้วัดของเกณฑ์ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อคัดกรองนักเรียน และพิจารณาข้อมูลนักเรียนจากบุคลากรหลายฝ่าย รวมถึงแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบตัวชี้วัด ของเกณฑ์จากสถานศึกษาและมีการรายงานผลการคัดกรองนักเรียนไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งนี้จะมีการเก็บผลการทดลองของนักเรียนเป็นความลับ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน คือ กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อผลการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรอง โดยในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษามีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและ สอดคลองกับสภาพความเป็นจริงช่วยให้ครูที่ปรึกษาทราบพฤติกรรม และแนวโน้มของพฤติกรรมนักเรียนที่รับผิดชอบ ทำให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจในตัวนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ประสานงานกับผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสามารถวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและในแต่ละกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 23) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ไว้ว่า ความสำคัญ การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป วิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้แต่กิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม อาจจัดที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ทำให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชนของการจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น และป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วยแนวดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้

1.1 กำหนดกิจกรรมโฮมรูม มีการบันทึกในแบบบันทึกการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มการบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและการจัดทำรายงานโดยยึดความต้องการของนักเรียน สำรวจความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ให้เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้ง ควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปของบันทึกการจัดกิจกรรม หรืออื่น ๆ

1.2 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย โดยยึดหลักความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

2. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองมากขึ้นทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความสามารถมากขึ้น หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 8) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ไว้ว่า เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียน ที่อยู่ในความดูแลไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาและเป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา กลับมามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 4) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ไว้ว่า เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภูมิใจในตนเองด้านต่าง ๆ

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 11) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ไว้ว่า สถานศึกษามีโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่ครอบคลุมทั้งนักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง จัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกชั้นอย่างสม่ำเสมอมีการจัดทำรายงานการประชุมผู้ปกครอง เพื่อเป็นหลักฐานและนำเสนอผู้ปกครอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีการวางแผนชีวิตในการเลือกอาชีพหรือการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถนักเรียน และมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ตามความต้องการของนักเรียน

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 27) การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ที่อยู่ในการดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้นมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ

รัชพล เที่ยงดี (2563, หน้า 17) การส่งเสริมนักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ทั้งในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ให้สามารถพัฒนาเป็นบุคคล ที่มีคุณภาพสูงสุดตามศักยภาพของนักเรียน แต่ละคนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมแนะแนว หรือครูที่ปรึกษาต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนในแต่ละคน ทำให้นักเรียนมีคุณภาพและมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การส่งเสริมนักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา เพื่อให้มีความภูมิใจในตนเอง โดยการยกย่อง ชมเชย ให้รางวัลนักเรียนที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาและมีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียน

สรุปได้ว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียนคือกระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เพื่อส่งเสริมจุดเด่นและพัฒนาจุดด้อยเป็นรายบุคคลตามระดับความสามารถปัจจุบันของนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเผชิญกับปัญหา ดำรงตนได้เหมาะสมและ

สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อวางแผนการดำเนินการร่วมกัน โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมร่วมกัน

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 23) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากนี้ทุกครั้งของการช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนานักเรียนให้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป

2. วิธีการและเครื่องมือป้องกันและแก้ไขปัญหา การป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการ มี 2 ประการ คือ

2.1) การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ เป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายให้น้อยลง ทั้งความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนเองของนักเรียน ปัจจัยที่ช่วยให้การปรึกษามีประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีพื้นฐานและทักษะพื้นฐาน ดังนี้

2.1.1) จิตวิทยาวัยรุ่น

2.1.2) ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งร่างกายและจิตใจ

2.1.3) กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญ ๆ คือการสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก การช่วยเหลือแก้ไข

2.1.4) แนวทางการแก้ไขปัญหา ของนักเรียนในแต่ละลักษณะของปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น

2.2) การจัดกิจกรรม คือการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ของนักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้ว การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนรวมทั้งผู้ปกครอง

3. ข้อที่พึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน มีดังนี้

3.1) การรักษาความลับ เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ให้การช่วยเหลือแก้ไข ต้องไม่นำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อสกุลจริงของนักเรียน บันบันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียนควรเก็บไว้ในที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้ การรายงานการช่วยเหลือนักเรียนควรรายงานในส่วนที่ควรเปิดเผย ควรให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

3.2) การแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะปัญหามิได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน ปัญหาของนักเรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุเหมือนกัน และวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จจากนักเรียนคนหนึ่งก็อาจจะไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล มีเพียงแต่แนวทางกระบวนการหรือทักษะช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ฝึกฝน เพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 8) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ว่า เป็นการที่ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวและโรงเรียนกำหนดแนวทางและหาวิธีป้องกันและแก้ไขนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโรงเรียนต้องดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยให้นักเรียนให้เป็นปัญหาของสังคมต่อไป

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 4) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ว่า เป็นการดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน และหาวิธีการช่วยเหลือป้องกันโดยไม่ปล่อยให้นักเรียนให้เป็นปัญหา

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 11) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ว่า สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มเสี่ยงมีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน มีการรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ครูทุกคนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูมีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและใช้หลักจิตวิทยาวัยรุ่นในการให้คำปรึกษา

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 27) การป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและลดผลจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย ให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

รัชพล เที่ยงดี (2563, หน้า 17) การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนเป็นการดำเนินงานให้ความรู้ต่อประเด็นที่เป็นปัญหาของนักเรียน ทราบกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการที่จะป้องกันปัญหาของนักเรียน ต้องมีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียน ให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนแก่ผู้ปกครองและตัวนักเรียน การวิเคราะห์สาเหตุปัญหาของนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในกลุ่มมีปัญหา กำหนดวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการประเมินและติดตามผลการดำเนินงาน

กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด ต่อเนื่องอย่างเท่าเทียมและมีการติดตามชี้แนะนักเรียนให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง หรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยมีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในการแก้ปัญหาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ โดยเก็บรักษาข้อมูลก่อนนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไขเป็นความลับ

สรุปได้ว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน คือ กระบวนการที่ครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาต้องใช้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ และหาวิธีการช่วยเหลือป้องกันและแกไขที่หลากหลาย ไม่ปล่อยให้เป็นปัญหาสังคม โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครองกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการเยี่ยมบ้านนักเรียน และรายงานผลความก้าวหน้าแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างเป็นระบบ

5. ด้านการส่งต่อ

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ มีความสำคัญและมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 23) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้นอาจมีบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1.1) การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังนักเรียนที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้

1.2) การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึกปัญหา

พฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น แต่หากเกิดจากกรณีที่ยากต่อการช่วยเหลืออีกก็ต้องส่งไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

2. แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษาการส่งต่อนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา ดังนี้

2.1) นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมไม่ดีขึ้น หรือแย่ลง แม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือวิธีการใด ๆ

2.2) นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น

2.3) ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึกความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และได้รับการบำบัดทางจิตวิทยาควรพิจารณาส่งผลต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

3. แนวทางการดำเนินการส่งต่อนักเรียน

3.1) ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อไปเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน

3.2) สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการรวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือที่ผ่านมานั้น ให้ผู้รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือประสานงาน

3.3) ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้เข้าใจตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาตามความเหมาะสมถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระมัดระวังมิให้นักเรียนเกิดความกังวล โกรธ หรือรู้สึกผิด เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อ ยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือ

3.4) ครูที่ปรึกษานัดวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่รับการช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย

3.5) ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 8) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ ไว้ว่า เป็นการส่งนักเรียนที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561, หน้า 4) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ ไว้ว่า สถานศึกษามีการแยกกลุ่มนักเรียนที่จะส่งต่อได้อย่างรวดเร็วมีการประสานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนภายใน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครองมีการประสานงานกับบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกในการส่งต่อนักเรียน มีการบันทึกการส่งต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอก และมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียน ของผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างสม่ำเสมอ

รัชพล เที่ยงดี (2563, หน้า 11) การส่งต่อนักเรียน เป็นการช่วยเหลือนักเรียน ที่มีปัญหาประสานงานกับครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง ในการส่งต่อสำหรับนักเรียนที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือและการส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาของนักเรียนหรือผู้เชี่ยวชาญกับปัญหาของนักเรียนโดยตรง

กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 27) การส่งต่อนักเรียน เป็นขั้นตอนการดำเนินการกับกลุ่มนักเรียน กลุ่มที่มีปัญหารุนแรง ที่ครูไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้โดยลำพัง โดยการประสานงานกับผู้ปกครองและมีการประสานงานทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกสถานศึกษา อย่างต่อเนื่องซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับความช่วย เหลือสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การดำเนินตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนคือกระบวนการใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ แล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ต้องดำเนินการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วถูกต้อง ถูกวิธี ถูกทาง และเกิดผลดีที่สุดต่อนักเรียน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

2.3.1 ความหมายของการพัฒนารูปแบบ

การกระทำหรือการดำเนินการ อย่างใดอย่างหนึ่งที่ดีขึ้น และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นโดยผ่านขั้นตอนและกระบวนการ วิธีการและเทคนิคที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง อันมีผลทำให้การกระทำหรือการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ชลธิชา ศิริอมรพันธ์ (2562, หน้า 61) รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดด้าน หลักการวิธีการดำเนินงานและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้มีลักษณะ เป็นคำอธิบายเป็นแผนผัง ไดอาแกรมหรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

เสรี ชัดแช้ม (2561, หน้า 27) รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องในระหว่างชุดของ ปัจจัยหรือตัวแปรทั้งหลาย หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

อุทัย บุญประเสริฐ (2560, หน้า 31) รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องในระหว่างชุดของ ปัจจัยหรือตัวแปรทั้งหลาย หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

อุทุมพร จามรมาน (2561, หน้า 47) รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องในระหว่างชุดของ ปัจจัยหรือตัวแปรทั้งหลาย หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

พิจิตรา ธงพานิช (2561, หน้า 45) รูปแบบ หมายถึง รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงอกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

นรินทร์ สังข์รักษา (2560, หน้า 48) ได้กล่าวถึง แนวทางการศึกษารูปแบบ (Model) สามารถแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง การศึกษาสร้างและพัฒนาแบบจำลองหรือโมเดลที่ยังไม่ได้เคยสร้างขึ้นและพัฒนาแบบจำลอง/โมเดลให้มีความสมบูรณ์

2. รูปแบบการพัฒนา หมายถึง การวิจัยที่มีแบบจำลองหรือโมเดลอยู่แล้ว โดยนำมาใช้ในการวิจัยหรือประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น รูปแบบการพัฒนาผู้นำเหนือผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน (ใช้โมเดลผู้นำเหนือผู้นำ 7 องค์ประกอบของ Manz and Sims, 1989) Joyce and Weil (2000) ได้อธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนว่า มีองค์ประกอบ ได้แก่ 1)เป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่มุ่งพัฒนาหรือคุณลักษณะที่ต้องการ ให้เกิดในตัวผู้เรียน 2)หลักการหรือแนวคิดที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ

พาสนา ชลบุรพันธ์ (2560, หน้า 57) รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับอธิบายหรือแสดงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้ง่ายขึ้น

ปุญชรัศมิ์ พันธุวัฒน์ (2560, หน้า 16) รูปแบบ หมายถึง กรอบแนวคิดที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553, หน้า 13) ว่ารูปแบบมี 2 ประเภทคือรูปแบบเชิงปฏิบัติ เป็นรูปแบบจำลองทางกายภาพและรูปแบบเชิงทฤษฎีเป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐานทำให้เกิดรูปแบบโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์กันโดยในที่ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาในรูปแบบเชิงทฤษฎีโดยอาศัยทฤษฎีเป็นพื้นฐานของการสร้างรูปแบบโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์ของงานอย่างเป็นระบบซึ่งนำไปสู่รูปแบบของการพัฒนาต่อไป

จุฑามาศ พนัสวรรค์ (2562, หน้า 9) การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ตอน ได้แก่การสร้างรูปแบบ และการหาความเที่ยงตรงของรูปแบบเพื่อความเหมาะสม และความเป็นไปได้และสามารถยึดเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาได้

ตารางที่ 2.1 สังเคราะห์ตัวแปร

องค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	นางสาวธนิตา ศุกรสุคนธ์ (2562)	คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา (2563)	สุภัสสร สุริยะ (2562)	นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560)	อัจฉรา สอนโว (2560)	พรศักดิ์ ผกากรอง (2562)	จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561)	เพลินพิศ สิงห์คำ (2560)	รัชพล เที่ยงดี (2563)	กรรณสพร ผ่องมาส (2561)	ความถี่
1. การรู้จักนักเรียนรายบุคคล - รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนรายบุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
2. การคัดกรองนักเรียน - จำแนกกลุ่มนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
3. การส่งเสริมพัฒนา - จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ได้แก่ เยี่ยมบ้าน โฮมรูม และประชุมผู้ปกครอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา - ให้คำปรึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
5. การส่งต่อ - ส่งต่อภายใน - ส่งต่อภายนอก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	10

ตารางสังเคราะห์ตัวแปร เป็นการแสดงองค์ประกอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) , นางสาวธนิตา ศุกรสุคนธ์ (2562), คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนของสถานศึกษา (2563), สุภัสสร สุริยะ (2562), นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ (2560), อัจฉรา สอนโว (2560),พรศักดิ์ ผกากรอง (2562), จันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561), เพลินพิศ สิงห์คำ (2560), รัชพล เที่ยงดี (2563) เพื่อนำมาจัดทำเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยตั้งค่าความถี่ไว้ที่ 11 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีกระบวนการและขั้นตอนที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1. การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2.การคัดกรองนักเรียน 3.การส่งเสริมพัฒนา 4.การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5.การส่งต่อ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตาม 5 องค์ประกอบ ที่ได้กล่าวมา

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การส่งเสริมและพัฒนา 4. การป้องกันและแก้ปัญหา และ5. การส่งต่อ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นการสร้างและพัฒนารูปแบบจะต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ โดยรูปแบบในการดำเนินงานนั้นจะต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างครูและผู้ปกครองในการดำเนินงานตามองค์ประกอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 องค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นการเก็บข้อมูลหรือเป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินการและพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ก็จะทำให้การดำเนินงานนี้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีตลอดไป

2.4 บริบทที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนตระพังพิทยาคม เริ่มดำเนินการด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อปี พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นสาขาของโรงเรียนควนเกยสุทธิวิทยา โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนวัดสุวรรณโฆษิต ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนตระพังพิทยาคมเป็นโรงเรียนในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2536 และแต่งตั้งนายอำนวย คงทอง เป็นผู้บริหารโรงเรียน ในตำแหน่ง ครูใหญ่ในปี พ.ศ. 2538 โรงเรียนตระพังพิทยาคม ได้รับอนุมัติให้ผู้บริหารโรงเรียนดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จากครูใหญ่ เป็นอาจารย์ใหญ่ โดยผู้บริหารคนเดิมในปี พ.ศ. 2540 โรงเรียนตระพังพิทยาคม ได้รับอนุมัติให้ผู้บริหารโรงเรียนดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จากอาจารย์ใหญ่ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน โดยผู้บริหารคนเดิมในปี พ.ศ. 2541 โรงเรียนตระพังพิทยาคม ได้รับอนุมัติให้มีตำแหน่งข้าราชการสายงานบริหารสถานศึกษา เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งตำแหน่งและ

กรมสามัญศึกษาได้แต่งตั้งให้นายเจน แป้นแก้ว ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และปรับปรุงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ในปี พ.ศ. 2543

ปัจจุบันเปิดสอนตั้งแต่ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

มีเขตพื้นที่บริการ 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 8 ตำบลควนพัง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อโรงเรียน	โรงเรียนตระพังพิทยาคม
อักษรย่อ	ต.พ.
สีประจำโรงเรียน	สีเขียว - ขาว
ต้นไม้ประจำโรงเรียน	ต้นพิกุล
สัญลักษณ์ประจำโรงเรียน	



“ดอกบัวขาวเบ่งบานเหนือผิวน้ำ” หมายถึงการพัฒนาด้านการศึกษาของตำบลควนพัง

สถานที่ตั้ง

โรงเรียนตระพังพิทยาคม ตั้งอยู่เลขที่ 133/4 หมู่ที่ 6 ถนน เขาชุมทอง – กุมแป ตำบลควนพัง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80130 โทรศัพท์ 075 – 466788 โทรสาร 075 – 466788



ภาพที่ 2.1 ตำแหน่งที่ตั้งโรงเรียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญนภา สมบันดาลและไมตรี จันทรา (2562) ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองผู้เรียนในการพัฒนาระบบ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่มี ผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน รวมถึงปัญหาและ อุปสรรคในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมผู้เรียน ตลอดจนประสิทธิผลด้านการบริหารการศึกษา

สุริยา สงทอง (2565) ศึกษาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดบ้านเกาะ อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศึกษา การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในประเมินผล ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมช่วยเหลือ ป้องกัน แก้ไข ปัญหาภายในโรงเรียน เพื่อส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนให้นักเรียนเจริญเติบโตอย่างเต็มตามศักยภาพ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพต่อการส่งเสริมให้นักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนมีคุณภาพชีวิตที่ดีเติบโตเป็นบุคลากรที่ดีมีความสามารถของสังคมต่อไป

นาฏยาณี เทพนรินทร์ (2564) การพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่า การมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ผลสรุปเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ก่อนพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา ยังไม่มีแนวทางในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีการมอบหมายหน้าที่ ในแต่ละด้านให้กับครูและบุคลากรอย่างชัดเจน ทั้งนี้ การศึกษาสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมของครู และประเมินผลการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร เพื่อสามารถให้ครูมีความรู้ความเข้าใจและสามารถที่รอบรู้ไปแก้ปัญหา พัฒนา ปรับปรุงงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

ปรมาภรณ์ สนธิ (2560) ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นทีการศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้าน

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลตามความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด และด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่านักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว

ชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ปัญหาการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านทักษะ เรื่องการทำงานเป็นทีม และค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านเจตคติ เรื่อง จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ส่วนความต้องการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสมรรถนะครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านความรู้ เรื่องการบริหารหลักสูตรและการจัดการการเรียนรู้ และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านเจตคติ เรื่อง การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือ

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

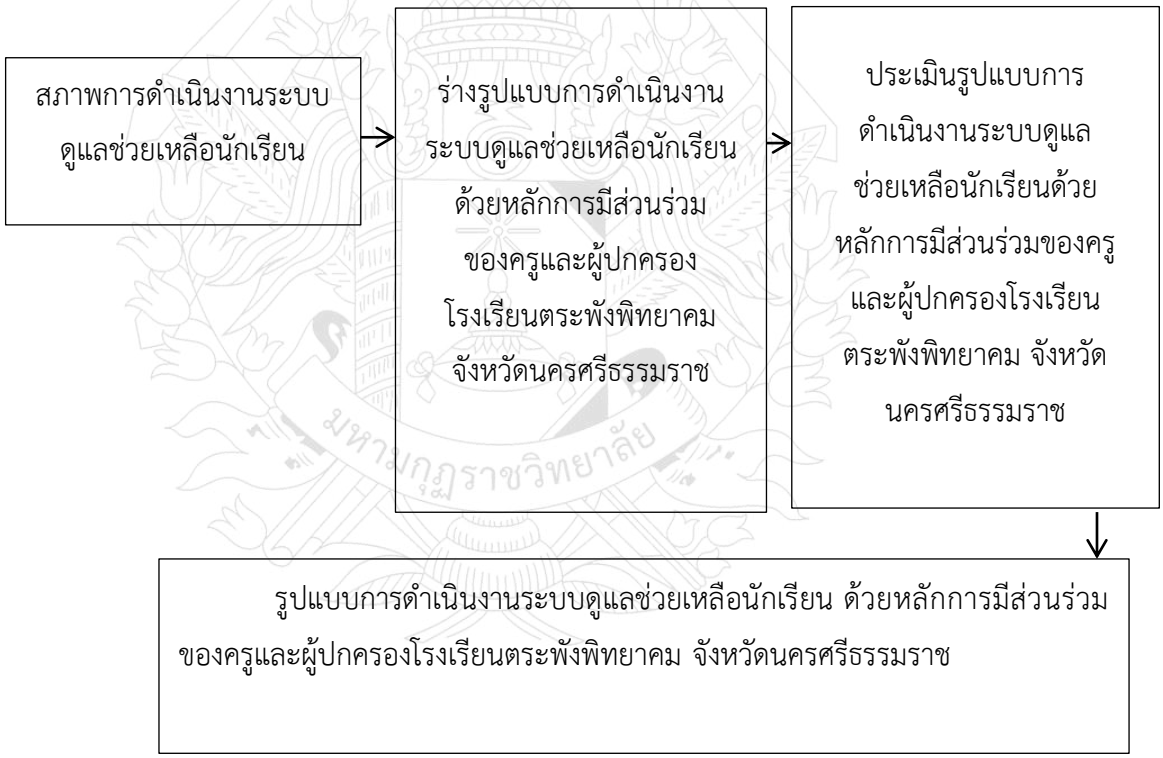
ดัสกลาส (Douglas, 2017) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีความ ผิดปกติทางอารมณ์หรือพฤติกรรม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความต้องการบริการทางการศึกษาที่มี คุณภาพ ให้มีรูปแบบทางเลือกที่จะต้องการได้รับการสนับสนุนเพื่อให้มีความเข้าใจที่ดีขึ้น มีการพัฒนา โปรแกรมการศึกษาเป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความผิดปกติทางอารมณ์หรือพฤติกรรม มีการ ประสานงานไปยังผู้เกี่ยวข้อง เมื่อนักเรียนเข้าสู่ช่วงวัยที่เหมาะสม จะต้องได้รับความร่วมมือจากครอบครัว เพื่อให้การสนับสนุนพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงทางบวก การเตรียมความพร้อมของนักเรียน การวางแผนการศึกษาที่ดี จะทำให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรม มีการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ครอบครัว ชุมชนมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก นักเรียนควรได้รับการศึกษา และการบริการทางสังคมเพื่อให้พวกเขามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

กันเดอร์วัน (Gunderson, 2017) ได้ศึกษาการใช้การประชุมสร้างสรรค์ในโรงเรียน ซึ่งเรียกชื่อเฉพาะ ว่าการประชุมกลุ่มครอบครัวในการศึกษาแก้ปัญหาเด็กนักเรียนหนีเรียน โดยให้ผู้ปกครองที่มีลูกหลานหนี เรียนได้เข้าร่วมประชุม ปรึกษาหารือวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกลุ่มครอบครัวประกอบด้วย กลุ่ม เสี่ยงต่ำ กลุ่มเสี่ยงปานกลางและกลุ่มเสี่ยงสูง โดยกลุ่มเสี่ยงต่ำเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยได้รับการลงโทษจาก ทางโรงเรียนบ้าง และกลุ่มเสี่ยงสูงนักเรียนเคยได้รับการลงโทษจากโรงเรียนอย่างรุนแรงในการประชุม ผู้ปกครองนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม การประชุมมีลักษณะกันเอง ยอมรับฟังซึ่งกันและกัน ทุกคนมีสิทธิแสดง ความคิดเห็นในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการหนีเรียน

ของนักเรียน ผู้ปกครองได้รวมพลังที่จะ สร้างสรรค์ครอบครัว และได้ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน โรงเรียนได้ให้โอกาสครอบครัวต่าง ๆ เสนอ แนวคิดที่เป็นประโยชน์อันจะทำไปสู่ข้อสรุป เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทางโรงเรียนต่อไป กระบวนการ ประชุมผู้ปกครองซึ่งเป็นกระบวนการที่เรียบง่าย ผลการดำเนินการเป็นพลวัตร มีผลทางบวกต่อนักเรียน ครอบครัวและทางโรงเรียนยังมีผลสำคัญต่อการมาโรงเรียนของนักเรียน ซึ่งวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวมี ประสิทธิภาพดีกว่ารูปแบบการแก้ปัญหาหนีเรียนในปัจจุบัน

จอห์นสัน (Johnson, 2017) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการให้คำปรึกษาที่มี ประสิทธิผลในโรงเรียน พบว่า แผนการแนะแนวในปัจจุบันควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ นอกจากนั้นการสำรวจประสิทธิผลของแผนงานของโรงเรียนสามารถนำมาใช้ได้กับฝ่าย กิจกรรมนักเรียนและผู้เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาที่แสวงหาแผนงานให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพที่มุ่ง ให้ความสำคัญกับความก้าวหน้าของนักเรียน

2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย



ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง เพื่อร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองและเพื่อประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 2 ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช



ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางการมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน ผู้วิจัยได้เลือกการวิจัยโดยใช้ประชากรทั้งหมดในการวิจัย เน้นประชากรเป้าหมาย จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 250 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครู และผู้บริหารสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเป็นแบบสอบถามตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1961) และกำหนดเกณฑ์สำหรับแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือผู้วิจัยแบ่งวิธีในการสร้างเครื่องมือออกเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมต่อต้าน ยาเสพติด แล้วนำมาประมวลความรู้ที่ศึกษามาเป็นกรอบแนวคิด และกำหนดเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย และเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการเพื่อร่างข้อคำถาม

3. นำร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องในการใช้ภาษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อตรวจสอบพิจารณา ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาโดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 152) ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

บันทึกผลการพิจารณาคำตอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) พิจารณาแบบสอบถามข้อที่ตรงกับเนื้อหาโดยพิจารณาจากคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.6 – 1.00

5. นำเสนอแบบสอบถามที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดที่ 1 มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอขอคำแนะนำ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดที่ 2 เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสมแล้วนำไป ทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและมีความสมบูรณ์นำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช ถึง

ผู้อำนวยการโรงเรียนตระพังพิทยาคมสังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บ ข้อมูล

2. ดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 250 ชุด ให้แก่ครูและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนตระพังพิทยาคมสังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

3. เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน ทำการตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถาม ฉบับที่สมบูรณ์ทุกฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแยกวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง อายุของผู้ปกครอง ของผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคมสังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราชเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ มาก

ระดับ 3 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ น้อย

ระดับ 1 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน เป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคมสังกัดสำนักงานการศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับใด โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ไว้ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ มาก

2.51 - 3.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ น้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูล ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2. วิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครองและอายุของผู้ปกครอง โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์การดำเนินงานของสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยใช้ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ร่างรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช และดำเนินการตรวจสอบ

ความเหมาะสมของร่างรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารไม่น้อยกว่า 3 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ทางการศึกษาขึ้นไป จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เพื่อบันทึกการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุมัติหนังสือจากจากหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช เพื่อขอแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์เนื้อหาและผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาสรุปเป็นรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดยวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบประเมินรูปแบบ

2. ปรับปรุงรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามความเหมาะสม แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

เหมาะสม หมายถึง มีความเหมาะสมรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ไม่เหมาะสม หมายถึง ไม่มีความเหมาะสมรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นแบบตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามความเป็นไปได้ แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

เป็นไปได้ หมายถึง มีความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

เป็นไปไม่ได้ หมายถึง ไม่มีความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. นำรูปแบบที่สร้างเสร็จแล้วเสนอคณะกรรมการควบคุมวิจัยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและและความเป็นไปได้เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

3. นำรูปแบบที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ดังนี้

เหมาะสม หมายถึง มีความเหมาะสมรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ไม่เหมาะสม หมายถึง ไม่มีความเหมาะสมรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. บันทึกผลการพิจารณาคำตอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความถี่และร้อยละ

5. นำผลที่ได้จากการสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้จากผู้ทรงวุฒิ มาสังเคราะห์เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงและแก้ไข ก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งแบบตรวจสอบรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และรวบรวมแบบตรวจสอบทั้งหมดที่ได้รับคืนตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยนำแบบตรวจสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช นำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายผล กำหนดการแปลความหมายใช้หลักเกณฑ์การแบ่งเป็น 2 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, หน้า 75) ดังนี้

เหมาะสม หมายถึง มีความเหมาะสมรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ไม่เหมาะสม หมายถึง ไม่มีความเหมาะสมรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดยนำแบบตรวจสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช นำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยายผล การแบ่งเป็น 2 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557 :75) ดังนี้

เป็นไปได้ หมายถึง มีความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

เป็นไปไม่ได้ หมายถึง ไม่มีความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. บันทึกผลการพิจารณาคำตอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความถี่และร้อยละ

3. นำผลที่ได้จากการสอบถามความเหมาะสมและความเป็นไปได้จากผู้ทรงวุฒิ มาสังเคราะห์เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงและแก้ไข ก่อนนำไปใช้จริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ

2. ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)

3. การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปของตารางพร้อมคำอธิบายใต้ตาราง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามกระบวนการวิจัย ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	กลุ่มตัวอย่าง

4.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการใช้แบบสอบถามสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 250 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1 – 4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	102	40.8
2. หญิง	148	59.2
รวม	**250**	**100.00**
ระดับการศึกษา		
1. ระดับประถมศึกษา	70	28.0
2. ระดับมัธยมศึกษา	116	46.4
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	22	8.8
4. ระดับปริญญา	42	16.8
รวม	**250**	**100.00**
อาชีพผู้ปกครอง		
1. เกษตรกร	73	29.2
2. ค้าขาย	50	20.0
3. รับจ้าง	94	37.6
4. รับราชการ	33	13.2
รวม	**250**	**100.00**
อายุ		
1. 21 - 30 ปี	18	7.2
2. 31 - 40 ปี	88	35.2
3. 41 - 50 ปี	87	34.8
4. 51 ปี ขึ้นไป	57	22.8
รวม	**250**	**100.00**

จากตารางที่ 4.1 พบว่าจำนวนและร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีพรับจ้าง อายุ 31 – 40 ปี

ตารางที่ 4.2 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม

สภาพระบบดูแบช่วยเหลือนักเรียน	$\overline{X}$	S.D.	อันดับ	แปลผล
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.42	0.60	1	มาก
2. การคัดกรองนักเรียน	4.30	0.53	5	มาก
3. การส่งเสริมนักเรียน	4.31	0.45	4	มาก
4. การป้องกันและการแก้ปัญหา	4.35	0.50	3	มาก
5. การส่งต่อ	4.38	0.52	2	มาก
รวม	**4.35**	**0.45**		**มาก**

จากตารางที่ 4.2 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การป้องกันและการแก้ปัญหา การส่งเสริมนักเรียน การคัดกรองนักเรียน

ตารางที่ 4.3 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	$\overline{X}$	S.D.	อันดับ	แปลผล
1. การดูแลช่วยเหลือเกี่ยวกับการเจ็บป่วยหรือโรคประจำตัวของนักเรียน	4.33	0.96	5	มาก
2. การสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน	4.28	0.84	6	มาก
3. การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาปราณีต่อนักเรียน	4.37	0.87	3	มาก
4. การดูแลนักเรียนเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์มีคุณค่าทางโภชนาการและถูกสุขลักษณะ	4.34	0.66	4	มาก
5. การดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ	4.61	0.59	2	มาก
6. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน	4.62	0.60	1	มาก
รวม	**4.42**	**0.60**		**มาก**

จากตารางที่ 4.3 สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ ส่วนการสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.4 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน	$\overline{X}$	S.D.	อันดับ	แปลผล
1. การติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรายภาคและรายปีการศึกษา	4.30	0.69	3	มาก
2. การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน	4.32	0.71	2	มาก
3. การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน	4.28	0.70	4	มาก
4. การประสานงานเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน	4.27	0.65	5	มาก
5. การดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก	4.27	0.66	5	มาก
6. การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน	4.35	0.59	1	มาก
รวม	**4.30**	**0.53**		**มาก**

จากตารางที่ 4.4 สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน ส่วนการการประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียนและการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.5 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งเสริมนักเรียน

การส่งเสริมนักเรียน	$\overline{X}$	S.D.	อันดับ	แปลผล
1. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนในการเดินทาง มาโรงเรียน	4.36	0.55	3	มาก
2. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อมีการจัดกิจกรรม	4.27	0.64	4	มาก
3. การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาและฝึกการทำงาน	4.23	0.67	5	มาก
4. การส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน	4.14	0.76	6	มาก
5. การสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.46	0.58	1	มาก
6. การให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน	4.38	0.66	2	มาก
รวม	**4.31**	**0.45**		**มาก**

จากตารางที่ 4.5 สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน ส่วนการส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.6 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา

การป้องกันและแก้ปัญหา	$\overline{X}$	S.D.	อันดับ	แปลผล
1. การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน	4.41	0.68	1	มาก
2. การแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น	4.28	0.65	5	มาก
3. การแนะนำนักเรียนในด้านการแสดงออกด้านอารมณ์	4.31	0.74	4	มาก
4. การจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วน	4.38	0.62	2	มาก
5. การสอดส่องดูและและติดตามนักเรียนในการเดินทางไป-กลับและการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน	4.35	0.62	3	มาก
6. ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด	4.38	0.69	2	มาก
รวม	4.35	0.50		**มาก**

จากตารางที่ 4.6 สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนและผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด ส่วนการแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 4.7 สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งต่อ

การส่งต่อ	$\overline{X}$	S.D.	อันดับ	แปลผล
1. โรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน	4.51	0.50	1	มาก
2. โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา	4.35	0.71	3	มาก
3. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียน	4.33	0.73	5	มาก
4. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ	4.34	0.71	4	มาก
5. กรณีนักเรียนมีปัญหาพฤติกรรม ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ	4.34	0.75	4	มาก
6. โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ	4.43	0.75	2	มาก
รวม	**4.38**	**0.52**		**มาก**

จากตารางที่ 4.7 สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยโรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาโรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสังเคราะห์ข้อมูล ยกร่างรูปแบบแล้วดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 5 คน เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2566 ได้รูปแบบหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังภาพที่ 4.1



ภาพที่ 4.1 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

มีรายละเอียดรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1) หลักการและเหตุผล

การดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนดังกล่าวมีหลากหลายรูปแบบวิธีการรูปแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ คือการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีการประสานงานให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดด้วยกันทุกฝ่าย ทั้งครู ผู้ปกครอง หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องการดูแลช่วยเหลือหมายรวมถึงการส่งเสริม การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาโดยมีวิธีการ และเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เกิดจากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามขอบข่ายการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านป้องกันและแก้ปัญหา ด้านการส่งต่อ เพื่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2) วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพ

3) รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

3.1 องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 3 งานหลัก

3.1.1 การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาปราณีต่อนักเรียน

3.1.2. การสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน

3.1.3. การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน

3.2 องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 3 งานหลัก

3.2.1 การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน

3.2.2. การติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรายภาคและรายปีการศึกษาเพื่อคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน

3.2.3. ผลของการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก

3.3 องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ประกอบด้วย 7 งานหลัก

3.3.1 การสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3.3.2. การให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน

3.3.3. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนในการเดินทาง มาโรงเรียน

3.3.4. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อมีการจัดกิจกรรม

3.3.5. การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาและฝึกการทำงาน

3.3.6. การส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

3.3.7. การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน

3.4 องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา ประกอบด้วย 10 งานหลัก

3.4.1 การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียนเพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

3.4.2. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด

3.4.3. การจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วน

3.4.4. การสอดส่องดูและติดตามนักเรียนในการเดินทาง ไป-กลับและการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

3.4.5. การแนะนำนักเรียนในด้านการแสดงออกด้านอารมณ์

3.4.6. การแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

3.4.7. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน

3.4.8. การดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

3.4.9. การประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน

3.4.10. การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน

3.5 องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ ประกอบด้วย 6 งานหลัก

3.5.1 โรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน

3.5.2. โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

3.5.3. โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา

3.5.4. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

3.5.5. กรณีนักเรียนมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทางโรงเรียนแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบ

3.5.6. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบ

4. ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถานศึกษาสามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพความพร้อม และบริบทของสถานศึกษา โดยมีปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องมีความตระหนัก เห็นความสำคัญ และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง

2. สถานศึกษาต้องศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ลึกซึ้ง และดำเนินการอย่างเคร่งครัด

3. สถานศึกษาต้องสร้างความเชื่อถือศรัทธาจากครูและผู้ปกครองเพื่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดำเนินการโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นได้ สอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8 - 4.9

ตารางที่ 4.8 ระดับความเหมาะสมของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 รูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	9	100.00
1.2 หลักการและเหตุผล	7	77.80
1.3 วัตถุประสงค์	9	100.00
1.4 องค์ประกอบรูปแบบ	9	100.00
องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	8	88.89
องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	9	100.00
องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	9	100.00
องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา	9	100.00
องค์ประกอบที่ 5 ส่งต่อ	9	100.00
1.4 การดำเนินงานตามรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช	8	88.89
1.5 ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้	9	100.00
รวม	**9**	**95.95**

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความเหมาะสมของรูปแบบความเหมาะสมของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในร้อยละ 95.95 โดยรูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา องค์ประกอบที่ 5 ส่งต่อ และปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าร้อยละ 100 และองค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการดำเนินงานตามรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าร้อยละ 88.89 และหลักการและเหตุผล มีค่าร้อยละ 77.80

ตารางที่ 4.9 ระดับความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.1 รูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	9	100.00
1.2 หลักการและเหตุผล	7	77.80
1.3 วัตถุประสงค์	9	100.00
1.4 องค์ประกอบรูปแบบ	9	100.00
องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	8	88.89
องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	9	100.00
องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	9	100.00
องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา	9	100.00
องค์ประกอบที่ 5 ส่งต่อ	9	100.00
1.4 การดำเนินงานตามรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช	8	88.89
1.5 ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้	9	100.00
รวม	9	95.95

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในร้อยละ 95.95 โดยรูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน องค์ประกอบรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา องค์ประกอบที่ 5 ส่งต่อ และปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ มีค่าร้อยละ 100 และองค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการดำเนินงานตามรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าร้อยละ 88.89 และหลักการและเหตุผล มีค่าร้อยละ 77.80

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และเสนอแนะในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผล

จากผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การป้องกันและการแก้ปัญหา การส่งเสริมนักเรียน และการคัดกรองนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ ส่วนการสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน ส่วนการการประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับ

โรงเรียนและการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน ส่วนการส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนและผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด ส่วนการแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.5 ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยโรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาโรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ผลการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 3 งานหลัก

2.1.1 การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาปราณีต่อนักเรียน

2.1.2. การสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน

2.1.3. การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน

2.2 องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 3 งานหลัก

2.2.1 การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน

2.2.2. การติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรายภาคและรายปีการศึกษาเพื่อคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน

2.2.3. ผลของการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก

2.3 องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ประกอบด้วย 7 งานหลัก

2.3.1 การสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.3.2. การให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน

2.3.3. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนในการเดินทาง มาโรงเรียน

2.3.4. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อมีการจัดกิจกรรม

2.3.5. การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาและฝึกการทำงาน

2.3.6. การส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

2.3.7. การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน

2.4 องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา ประกอบด้วย 10 งานหลัก

2.4.1. การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียนเพื่อป้องกันและแก้ปัญหา

2.4.2. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด

2.4.3. การจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วน

2.4.4. การสอดส่องดูและติดตามนักเรียนในการเดินทาง ไป-กลับและการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

2.4.5. การแนะนำนักเรียนในด้านการแสดงออกด้านอารมณ์

2.4.6. การแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

2.4.7. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน

2.4.8. การดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2.4.9. การประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2.4.10. การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน

2.5 องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ ประกอบด้วย 6 งานหลัก

2.5.1. โรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน

2.5.2. โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

2.5.3. โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา

2.5.4. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

2.5.5. กรณีนักเรียนมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทางโรงเรียนแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบ

2.5.6. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบ

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในร้อยละ 95.95

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งต่อ การป้องกันและการแก้ปัญหา การส่งเสริมนักเรียนและการคัดกรองนักเรียน ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากโรงเรียนตระพังพิทยาคม มีการวางแผนสร้างความเข้าใจให้แก่ครูแลผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครอบคลุม ทั้ง 5 ด้าน (1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน (2) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีการพิจารณาข้อมูลของนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มนักเรียน (3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน จัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกกลุ่มได้พัฒนาตามศักยภาพ ได้แก่ การเยี่ยมบ้าน การประชุมผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมโฮมรูม (4) ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา ให้คำปรึกษาเบื้องต้นและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน และ (5) ด้านการส่งต่อมีการติดต่อสื่อสารและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จัดให้มีการส่งต่อนักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของปิยนันท์ พัชรสำราญเดช (2560, หน้า 34) ความสำคัญของการมีส่วนร่วมระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้นจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมทั้งจากทางบ้านและทางโรงเรียนผู้เรียนจึงได้รับการพัฒนาที่สมบูรณ์และสอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการที่แท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของณัฏฐธิดา ชัยสงครามและยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล (2560, หน้า 86) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมนั้น จะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดการดำเนินงาน ไม่ว่า

จะเป็นการร่วมกำหนดปัญหา วางแผนตัดสินใจ ระดมทรัพยากร บริหารจัดการติดตามประเมินผลและร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของนาฏยาณี เทพนรินทร์ (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยวิธีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่มุ่งพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือดูแลนักเรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ ระดับการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของฟ่ารีด๊ะ โต๊ะหนู และไพบูลย์ แจ่มพงษ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีสวนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง พบว่า ผลการศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัญญา ปัดถาวงษ์ (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ ส่วนการสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็น

ระบบและทำการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของปรมาภรณ์ สนธิ (2560, หน้า 20) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลค้นความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของกนิษฐ์ฎา แก้วจินดา (2560, หน้า 78) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นกระบวนการในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือทางการศึกษา นักเรียนมีคุณภาพและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนที่มีปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนและมีการปรับปรุงข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ มีการวิเคราะห์สรุปผลและนำข้อมูลไปใช้พัฒนาส่งเสริมนักเรียนให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมและ รายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน ส่วนการการประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียนและการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เพื่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ สอดคล้องกับแนวคิดปรมาภรณ์ สนธิ (2560, หน้า 20) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าสถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของกนิษฐ์ฎา แก้วจินดา (2560, หน้า 78) ได้ศึกษา

แนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับความพิการ สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การคัดกรองนักเรียน เป็นการจัดกลุ่มนักเรียนตามตัวชี้วัดของเกณฑ์ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อคัดกรองนักเรียน และพิจารณาข้อมูลนักเรียนจากบุคลากรหลายฝ่าย รวมถึงแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบตัวชี้วัด ของเกณฑ์จากสถานศึกษาและมีการรายงานผลการคัดกรองนักเรียนไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งนี้จะมีการเก็บผลการทดลองของนักเรียนเป็นความลับ สอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน ส่วนการส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนให้มีการพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของปรมาภรณ์ สนธิ (2560, หน้า 20) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยกนิษฐ์ฎา แก้วจินดา (2560, หน้า 78) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถดำเนินการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การเยี่ยมบ้านการจัดประชุมผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ กรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การส่งเสริมนักเรียน เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา เพื่อให้มีความภูมิใจใน

ตนเอง โดยการยกย่อง ชมเชย ให้รางวัลนักเรียนที่สร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาและมีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนทุกภาคเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาการจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วนและผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด ส่วนการแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการประชุมวางแผนและให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียน ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนสอดคล้องกับแนวคิดปรมาภรณ์ สนธิ (2560, หน้า 20) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับแนวคิดกนิษฐ์ฎา แก้วจินดา (2560, หน้า 78) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การป้องกันและแก้ปัญหา ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนพิการเรียนร่วมทุกคนอย่างใกล้ชิดและหาวิธีช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 51) การป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด ต่อเนื่องอย่างเท่าเทียมและมีการติดตามชี้แนะนักเรียนให้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง หรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยมีการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในการแก้ปัญหาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ โดยเก็บรักษาข้อมูลก่อนนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไขเป็นความลับ สอดคล้องกับงานวิจัยชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดย ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยโรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาโรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน และติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับแนวคิด ปรมาภรณ์ สนธิ (2560, หน้า 20) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งต่อ พบว่านักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐ์ฎา แก้วจินดา (2560, หน้า 78) ได้ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การส่งต่อ อาจมีกรณีที่บางปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไปเพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2แบบ คือ การส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก สอดคล้องกับแนวคิดของกรรณสพร ผ่องมาส (2561, หน้า 31) การส่งต่อนักเรียน เป็นขั้นตอนการดำเนินการกับกลุ่มนักเรียน กลุ่มที่มีปัญหารุนแรง ที่ครูไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้โดยลำพัง โดยการประสานงานกับผู้ปกครองและมีการประสานงานทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกสถานศึกษา อย่างต่อเนื่องซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับความช่วย เหลือสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัญญา ปัดถาวงษ์ (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับมาก

2. ผลการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัด

นครศรีธรรมราช มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจากในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่มีเนื้อหาครอบคลุมการพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งยังสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามสภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นำผลที่ได้จากการสังเคราะห์ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อกำหนดเป็นขอบข่ายและเนื้อหาของรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช และตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับแนวคิดของ ชลิตพล สืบใหม่ (2560, หน้า 24) กล่าวไว้ว่ารูปแบบ หมายถึง ลักษณะอันพึงประสงค์ ที่มีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิด มีการแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวแปรต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยมีวิธีและการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ ทั้งนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงและตรงในเชิงสถิติและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ ทิศนา (2560, หน้า 12) ได้สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการดำเนินงานเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือและได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนได้ สามารถนำมาพัฒนาความสามารถทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัยของกลุ่มเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ของรูปแบบนั้น ๆลักษณะของรูปแบบที่ดีควรมีลักษณะ ตามข้อกำหนด ดังนี้ (1) รูปแบบต้องเป็นแนวทางที่นำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา (Prediction) ซึ่งสามารถพิสูจน์และทดสอบได้เชิงประจักษ์ (2) โครงสร้างของรูปแบบต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถอธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้น ๆ ได้ (3) รูปแบบต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความ สัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของ การสืบเสาะความรู้ (4)รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์ เชิงโครงสร้าง (Structure relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationships) สอดคล้องกับงานวิจัยของงาน ปรมาภรณ์ สนธิ (2560) ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมี 5

องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนาฏยาณี เทพนรินทร์ (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในโรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยวิธีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและกิจกรรมฝึกปฏิบัติที่มุ่งพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือดูแลนักเรียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องมาจาก ในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดำเนินการตามขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ โดยการศึกษาวิเคราะห์สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แล้วได้ดำเนินการร่างรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 5 คน นำรูปแบบที่ได้ร่างจากการสนทนากลุ่ม (focus group) พัฒนามาเป็นรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของจุฑามาศ พนัสวรรค์ (2562, หน้า 9) การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ตอน ได้แก่การสร้างรูปแบบ และการหาความเที่ยงตรงของรูปแบบเพื่อความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และสามารถยึดเป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก ไชยโคตร และฉลาด จันทรสมบัติ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงควิโรจน์ เศษวงค์ (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยเครือข่าย การศึกษาของโรงเรียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียน ในเขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย PTIDBEA Model จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน เห็นว่า รูปแบบการ บริหารแบบมีส่วนร่วม โดยเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย PTIDBEA Model โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ที่ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) สถานศึกษาต้องมีความตระหนัก เห็นความสำคัญ และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง

2) สถานศึกษาต้องศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ลึกซึ้ง และดำเนินการอย่างเคร่งครัด

3) สถานศึกษาต้องสร้างความเชื่อถือศรัทธาจากครูและผู้ปกครองเพื่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมไปใช้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากขึ้น

2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษาในมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3) ควรพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนำไปทดลองใช้ในภาคปฏิบัติและประเมินผลการนำรูปแบบไปใช้ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

1) หนังสือ

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2554). *คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพมหานคร: ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เอกสารสรุปย่อองค์ความรู้ สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อการก้าวอย่างยั่งยืน ปี2552*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน. (2560).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

2) ดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์และ/หรือสารนิพนธ์

กรรณสพร ผ่องมาส. (2561). *การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

กฤษฎิ์ณิชา พุทจิระ. (2564). *การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดจันทาราม*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน.

จันทร์ฉาย ไทยรัตน์. (2561). การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

จุฑามาศ พันสวรรค์. (2562). *การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลนครเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ชลิตพล สืบใหม่. (2560). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วนตำบล*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนภัทร กฤตโยภาส. (2562). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรสำนักงานสถิติแห่งชาติ*. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ธัชชัย จิตรนันท์, ปริญญา จันทะคาม. (2561). *แนวทางการพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต* 1. มหาสารคาม.

นาฏยาณี เทพนรินทร์, บรรจง เจริญสุข, สถาพร สังข์ขาวสุทธิรักษ์. (2560). *การพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการดาเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเขาพนมแบกศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี.* การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ. (2560). *แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านบึงหล่ม อำเภอคลองลานจังหวัดกำแพงเพชร*. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). *แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์ศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ปิยนันท์ พัชรสำราญเดช. (2560). *กลยุทธ์การบริหารการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนตามแนวคิดการเป็นส่วนร่วมของพ่อแม่พี่น้องผู้ปกครองและความต้องการของสถานประกอบการ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรศักดิ์ ผกากรอง, โสภณ เพ็ชรพวง,นัฏจรี เจริญสุข. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.* การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

เพลินพิศ สิงห์คำ. (2560). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัชพล เที่ยงดี. (2563). *การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

วุฒิพงษ์ พันทิวา. (2563). *สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศุกร์เกษม ปรุงผล. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

โสภณ เพ็ชรพวง,พรศักดิ์ ผกากรอง นัฏจรี เจริญสุข. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.* การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

3) สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง

3.1) บทความในวารสาร

กนิษฐ์ฎา แก้วจินดา, ฉลอง ชาตรูประชีวิน. (2560). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร*, 19(3), 117-132.

คณาศักดิ์ จริยพัฒนกุล, พูนชัย ยาวิราช, สมเกียรติ ตุ่นแก้ว. (2564). แนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านท่ามะแกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. *วารสารครุศาสตร์วิชาการ*, 6(3), 157-174.

ชูชาติ มงคลเมฆ. (2561). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า*, 5(2), 85-100.

ธนิตา ศุกรสุคนธ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ(พิบูลบำรุง). *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ*, 9(3), 423-435.

ธนิศร ยืนยง. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก. *วารสาร มหาจุฬานาครทรรศน์*, 5(2), 119-134.

นพวรรณ เชาว์ดำรงสกุล. (2564). การพัฒนารูปแบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในสถาบันราชภัฏ. *วารสารครุศาสตร์*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ , 49(2), 1-15.

ฝน แสนใจพรม, สมเกตุ อุทธโยธา สุรพล ศรีศิลป์. (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนด้วยการศึกษาทางไกล ผ่านดาวเทียม สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. *วารสารจันทรเกษมสาร*, สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 27(2), 230-245.

ไพบูลย์ แจ่มพงษ์ ฟ่ารีด๊ะ โต๊ะหน. (2561). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระนอง. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 22(1), 91-105.

มนัญญา ปัดถาวงษ์. (2562). การศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี. *วารสาร มมร วิชาการล้านนา*, 11(1), 87-104.

ไมตรีจันทราล,เพ็ญนภาสมบันดาล. (2562). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 6(3), 1420-1435.

โยธิกา เลิศรัตยากุล, พระมหาญาณวัฒน์ ฐิตวฑฺฒโน, สมศักดิ์ บุญป. (2564). ระบบการส่งเสริมดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษาตามหลักพุทธธรรม. *วารสารบวรสหการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์*, 3(1), 12-25.

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 10(2), 302-317.

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 10(2), 304-315.

สุภัสสร สุริยะ. (2562). การส่งเสริมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. *วารสารร้อยแกนสาร*, 6(12), 214-230.

สุริยา สงทอง. (2565). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดบ้านเกาะ อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์. *วารสารร้อยแกนสาร*, 7(11), 276-291.

อมลรดา รงค์ทอง. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฮีสเทิร์นเอเชีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 13(1), 149-164.

อัจฉรา สอนโว. (2560). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักไตรสิกขา ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. *วารสารวิจยวิชาการ*, 5(4), 171-186.

อุไร ปัญญาสิทธิ์. (2561). รูปแบบการเสริมพลังเพื่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 12(2), 535-550.

4) เอกสารสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

Douglas. (2017). การเปลี่ยนแปลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีความผิดปกติทางอารมณ์หรือพฤติกรรม. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2566, จาก https://shorturl.asia/tGhkp

Gunderson. (2017). การประชุมสร้างสรรค์ในโรงเรียน. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2566, จาก https://shorturl.asia/Fpudg

Johnson. (2017). ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการให้คำปรึกษาที่มี ประสิทธิผลในโรงเรียน. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2566, จากhttps://shorturl.asia/CLEnb

ณัฐวุฒิ รัตนอรุณ, วรางค์ ราชนิยม, จันทร์พร ผาดศร. (2561). รูปแบบการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2566, จาก https://shorturl.asia/nNXyg

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

1) ชื่อ นายณัศท์ธศักดิ์ ภาญาดา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนตระพังพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2) ชื่อ นายสุวนิตย์ จิตต์สำรวย
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3) ชื่อ นายสันติ อุนจะนำ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
วุฒิการศึกษา ศษ.ด.(การบริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

4) ชื่อ นายปรีชา ปัญญารฤพล
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเสาธงวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

5) ชื่อ นายอรุณ รอดสันติกุล
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6) ชื่อ นายธนากร คงช่วย
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

7) ชื่อ นายเจษฎา ทิพข่าพาที
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

8) ชื่อ นายวีระ เพชรทอง
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

9) ชื่อ นายธีระ เงินแก้ว
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาภาคใต้
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

10) ชื่อ นายอรุณรักษ์ จันทร์ศรี
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนคีรีราฎร์พัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

11) ชื่อ นางกัลยรัตน์ จิตต์สำรวย
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนคีรีราฎร์พัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

12) ชื่อ นายบงกช อุตตะระนาค
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดคันธมาลี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3
วุฒิการศึกษา ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๗ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร.สันติ อุนจะนำ

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังทิยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๗

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายสุวนิตย์ จิตต์สำรวย

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลน่าพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๗

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายณัทธ์ธศักดิ์ ภาญาตา

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

- ทราบ
- ตรวจแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๙๕๔๐-๗๑๒๘ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๗๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ปรีชา ปัญญานุพล

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.มาศริน มนัญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๙๕๔๐-๗๑๒๘

(ดร.ปรีชา ปัญญานุพล)
ผอ.สส.[illegible]

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๗๒๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ ยว ๗๙๒๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายบงกช อุดตะระนาค

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๗๒๒๘

(นายบงกช อุดตะระนาค)
ผอ.ร.ร.อัลอิสลาม

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายอรุณ รอดสันติกุล

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๔๐-๗๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๗๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร นายอรุณรักษ์ จันทร์ศรี

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๔๐-๗๑๒๘

วิ่ง ๓๑ มี.ค. ๖๖

(นายอรุณรักษ์ จันทร์ศรี)
ผู้จัดทำโครงการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๔๐-๗๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๗๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายเจษฎา ชำทิพพาที

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๔๐-๗๑๒๘

รับ
เจษฎา ชำทิพพาที
(นาย เจษฎา ชำทิพพาที)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นางสาวกัลยรัตน์ จิตต์สำรวย

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

(นางสาวกัลยรัตน์ จิตต์สำรวย)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายธีระ เงินแก้ว

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสีรีธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๗๒๖๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๓๒๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๓๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายวีระ เพชรทอง

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๗๒๖๘

วีระ เพชรทอง

.....

(วีระ เพชรทอง)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๗๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ ยว ๗๓๒๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายธนากร คงช่วย

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๗๑๒๘

ธนากร

(นายธนากร คงช่วย)

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1) ชื่อ นายสันติกร รักสองหมื่น
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสิชลคุณาธาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ดุษฎีบัณฑิต หลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

2) ชื่อ นายสุวนิตย์ จิตต์สำรวย
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3) ชื่อ นายเถกิงศักดิ์ ชะนะทอง
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ นครศรีธรรมราช
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

4) ชื่อ นายสายันห์ อินทุ่ม
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนปากพนัง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5) ชื่อ นายวัชระ ส้มแป้น
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม
วุฒิการศึกษา Ph.D Management Information Systems, National Pingtung University of Science and Technology, Taiwan

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงวุฒิในการสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๘๑๖(๒)/ว ๐๐๑๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นายสันติกร รักสองหมื่น

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๑๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เจริญพร นายสุวนิตย์ จิตต์สำรวย

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๑๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นายสายันห์ อินทุ่ม

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๗๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๑๐

๓๓ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นายวัชระ สัมแป้น

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๗๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๑๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เจริญพร นายเถลิงศักดิ์ ชะนะทอง

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๘

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out)

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุมแป

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out) ในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้ประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีจากท่าน จึงขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๙

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนตระพังพิทยาคม

ด้วย นายสุรชัย นุ่นเหลือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช (DEVELOPMENT OF A STUDENT CARE SYSTEM BASED ON THE PARTICIPATION OF TEACHERS AND PARENTS TRAPHANG PITTAYAKOM SCHOOL NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE)" โดยมี ผศ.ดร.เกศริน มนูญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุรชัย นุ่นเหลือ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูสิริธรรมาภิรัต, ผศ.ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ภาคผนวก ฉ
เครื่องมือเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

สภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของครูและผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพและอายุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การแก้ปัญหาและการส่งต่อ

2. ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงไม่ได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
นายสุรชัย นุ่นเหลือ
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

แบบสอบถาม

สภาพการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม

จังหวัดนครศรีธรรมราช

.....

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

ระดับการศึกษา ☐ ระดับประถมศึกษา ☐ ระดับมัธยมศึกษา

☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ☐ ระดับปริญญาตรี ☐ อื่น ๆ

อาชีพของผู้ปกครอง ☐ เกษตรกร ☐ ค้าขาย ☐ รับจ้าง ☐ รับราชการ

อายุ ☐ ต่ำกว่า 20 ปี ☐ 21 – 30 ปี ☐ 31 - 40 ปี

☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
1. การดูแลช่วยเหลือเกี่ยวกับการเจ็บป่วยหรือโรคประจำตัวของนักเรียน					
2. การสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียนเป็นปกติทุกวัน					
3. การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาปราณีต่อนักเรียน					
4. การดูแลนักเรียนเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์มีคุณค่าทางโภชนาการและถูกสุขลักษณะ					

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. การดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ					
6. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน					
รวม					
การคัดกรองนักเรียน					
1. การติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรายภาคและรายปีการศึกษา					
2. การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน					
3. การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน					
4. การประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน					
5. การดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก					
6. การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน					
รวม					
การส่งเสริมนักเรียน					
1. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนในการเดินทาง มาโรงเรียน ค่าอาหารกลางวันหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ใช้ในการเรียน					
2. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อมีการจัดกิจกรรมทั้งในและนอกโรงเรียน					
3. การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาและฝึกการทำงานเพื่อ					

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
เรียนรู้อาชีพของผู้ปกครอง					
4. การส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน					
5. การสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
6. การให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานทั้งที่ได้รับรางวัลและไม่ได้รับรางวัล					
รวม					
การป้องกันและการแก้ปัญหา					
1. การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน เพื่อรับทราบแนวทางปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียน					
2. การแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น					
3. การแนะนำนักเรียนในด้านการแสดงออกด้านอารมณ์ของนักเรียนและพฤติกรรมกับบุคคลอื่น					
4. การจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วน มิดชิด และปลอดภัย					
5. การสอดส่องดูและและติดตามนักเรียนในการเดินทางไป-กลับและการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน					
6. ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด อดออม ตามความเหมาะสมของฐานะ					
รวม					
การส่งต่อ					
1. โรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน					
2. โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาในการส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและส่งต่อให้ ผู้เชี่ยวชาญภายนอกดูแลช่วยเหลือ					
4. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและครูที่ปรึกษาส่งต่อให้ครูประจำวิชา					
5. กรณีนักเรียนมีปัญหาพฤติกรรม ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกดูแลช่วยเหลือ					
6. โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ					
รวม					

ขอขอบพระคุณที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

โรงเรียน .....

วัน เดือน ปี ..... /..... /.....

แบบสัมภาษณ์
การสนทนากลุ่ม (Focus Group)
การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

.....

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมในการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 1 แจ้งถึงวัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราชให้กับผู้เข้าร่วมสนทนกลุ่มรับทราบ ซึ่งประกอบด้วย

๑. ศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒. ร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

๓. ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 2 แสดงร่างรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มได้เข้าใจถึงการใช้งาน

ขั้นตอนที่ 3 สอบถามความสามารถของการร่างรูปแบบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
นายสุรชัย นุ่นเหลือ
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

แนวคำถามในการสนทนากลุ่ม

1. องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองมีความสอดคล้องกับหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. แนวปฏิบัติแต่ละองค์ประกอบในการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช สอดคล้องกับหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือไม่ อย่างไร

2.1 องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

.....

.....

.....

.....

. 2.2 องค์ประกอบที่ 1 การคัดกรองนักเรียน

.....

.....

.....

.....

2.3 องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน

.....

.....

.....

.....

2.4 องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

2.5 องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ

.....

.....

.....

.....

3. รูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. รูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

จบการสนทนากลุ่ม

แบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

.....

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปใช้ โดยแบบตรวจสอบ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความเหมาะสมของการนำรูปแบบไปใช้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปใช้ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
นายสุรชัย นุ่นเหลือ
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

แบบสอบถาม

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของการนำรูปแบบไปใช้

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการนำรูปแบบไปใช้	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
รูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน		
1.1 หลักการและเหตุผล		
1.2 วัตถุประสงค์		
1.3 องค์ประกอบรูปแบบ		
องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		
องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน		
องค์ประกอบที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนา		
องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา		
องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ		
1.4 การดำเนินงานตามรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช		
1.5 ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้		

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	**ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการนำรูปแบบไปใช้**	
	เป็นไปได้	**เป็นไปไม่ได้**
รูปแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน		
1.1 หลักการและเหตุผล		
1.2 วัตถุประสงค์		
1.3 องค์ประกอบรูปแบบ		
องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล		
องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน		
องค์ประกอบที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนา		
องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา		
องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ		
1.4 การดำเนินงานตามรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช		
1.5 ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

วัน เดือน ปี ..... /..... /.....

ภาคผนวก ช
ผลตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย

การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อที่	รายการ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม							
1	เพศ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	อาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	อายุ	+1	+1	+1	2	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน							
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล							
1	การดูแลช่วยเหลือเกี่ยวกับการเจ็บป่วยหรือโรคประจำตัวของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	การสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาปราณีต่อนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	การดูแลนักเรียนเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์มีคุณค่าทางโภชนาการและถูกสุขลักษณะ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	การดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
6	การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การคัดกรองนักเรียน							
1	การติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรายภาคและรายปีการศึกษา	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
2	การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	การประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	การดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6	การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การส่งเสริมนักเรียน							
1	การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนในการเดินทาง มาโรงเรียน ค่าอาหารกลางวันหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ใช้ในการเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
2	การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เมื่อมีการจัดกิจกรรม ทั้งในและนอกโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาและฝึกการทำงานเพื่อเรียนรู้อาชีพของผู้ปกครอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	การส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสารสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	การสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	การให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานทั้งที่ได้รับรางวัลและไม่ได้รับรางวัล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
การป้องกันและแก้ปัญหา							
1	การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน เพื่อรับทราบแนวทางปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	การแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	การแนะนำนักเรียนในด้านการแสดงออกด้านอารมณ์ ของนักเรียนและพฤติกรรมกับบุคคลอื่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	การจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วน มิดชิด และปลอดภัย	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	การสอดส่องดูและและติดตามนักเรียนในการเดินทางไป-กลับและการเข้าชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	รายการ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
6	ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด อดออม ตามความเหมาะสมของฐานะ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
การส่งต่อ							
1	โรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาในการส่งต่อนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและส่งต่อให้ ผู้เชี่ยวชาญภายนอกดูแลช่วยเหลือ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและครูที่ปรึกษาส่งต่อให้ครูประจำวิชา	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	กรณีนักเรียนมีปัญหาพฤติกรรม ทางโรงเรียนแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบและส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกดูแลช่วยเหลือ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

สรุปค่าความเชื่อมั่น

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

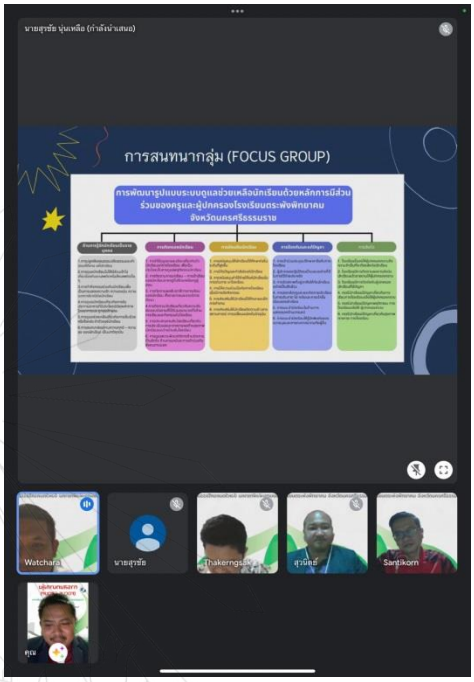
ข้อคำถาม	ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	0.77
การคัดกรองนักเรียน	0.91
การส่งเสริมนักเรียน	0.82
การป้องกันและแก้ปัญหา	0.82
การส่งต่อ	0.88
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	**0.94**

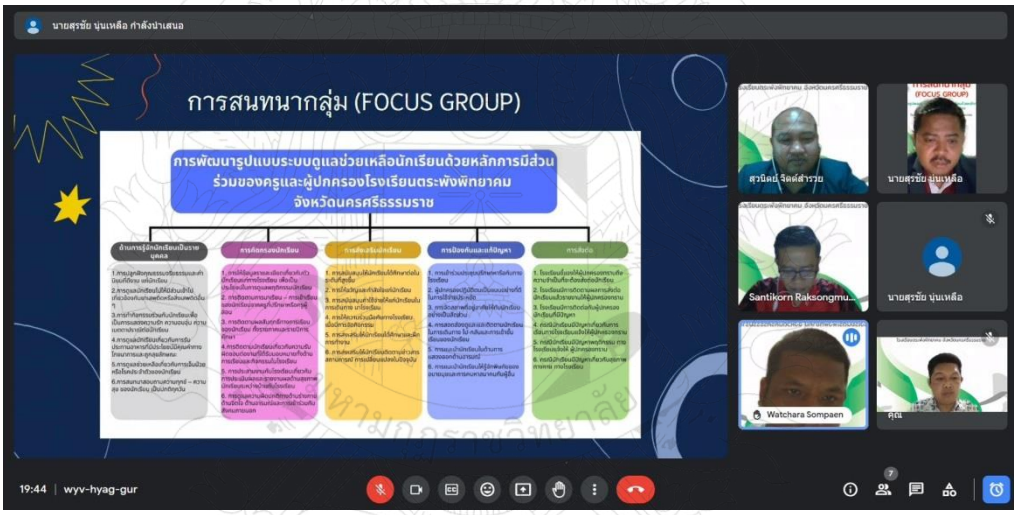
ภาคผนวก ซ

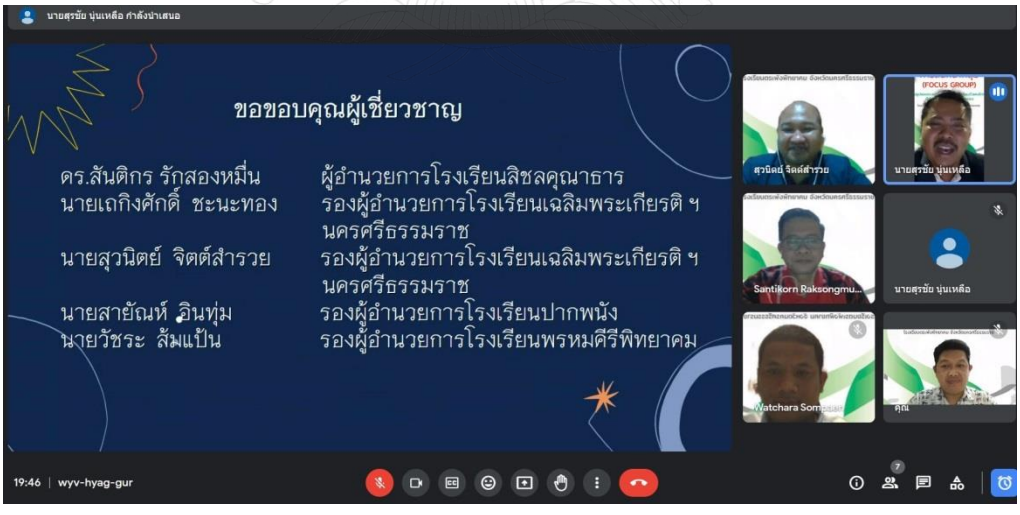
ภาพสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ภาพสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา



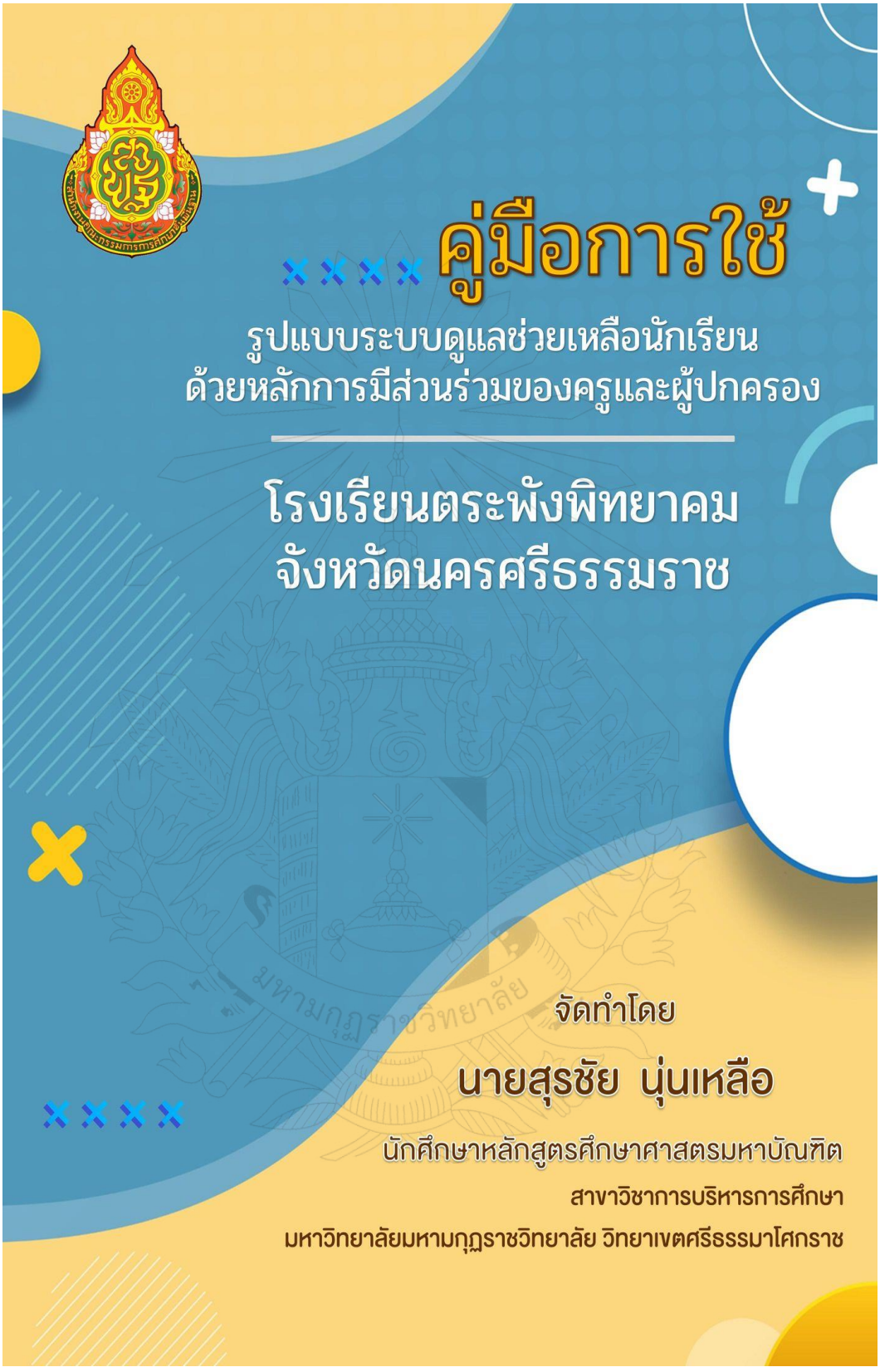






ภาคผนวก ฌ

คู่มือ การใช้รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช


คู่มือการใช้
รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง
โรงเรียนตระพังพิทยาคม
จังหวัดนครศรีธรรมราช
จัดทำโดย
นายสุรชัย นุ่นเหลือ
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

คำชี้แจง

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผลจากการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเพื่อกำหนดองค์ประกอบการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจากการสำรวจสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช นำมายกร่างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง และจัดทำคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยคู่มือประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์

ตอนที่ 2 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน ด้านที่ 4 การป้องกันและการแก้ปัญหา และด้านที่ 5 การส่งต่อ

ตอนที่ 3 การดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตอนที่ 4 ปัจจัยเงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปใช้

การใช้คู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาประชุมชี้แจงครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราชดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. นิเทศติดตามการดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. ประเมินรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

5. สรุปและรายงานผลการดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช



สารบัญ

หน้า

คำชี้แจง..... ก
สารบัญ..... ค
ตอนที่ 1 บทนำ..... 1
ตอนที่ 2 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 3
ตอนที่ 3 การดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช..... 7
ตอนที่ 4 ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้..... 9
อ้างอิง..... 10

ตอนที่ 1
บทนำ

หลักการและเหตุผล

การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าทันสมัย ส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบก่อให้เกิดความแข่งขัน ความกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม อันจะส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนบนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เน้นบทบาทชองชุมชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บทบาทและความสำคัญต่อชุมชนต่อการจัดการศึกษาในสภาพสังคมยุคปัจจุบัน

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา หลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการศึกษายังให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพนั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้วการป้องกันและการช่วยเหลือปัญหาต่างที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้วในเชิงลบก็ปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่าปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อเกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มี

ต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคลที่คุณค่าของสังคมต่อไป

รูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือมีพัฒนาการอย่างเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนมีคุณภาพชีวิตทีดีเป็นทีมุ่งหวังของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2
รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช



หลักการและเหตุผล

การดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนดังกล่าวมีหลากหลายรูปแบบ วิธีการรูปแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ คือการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการท างานที่ชัดเจน โดยมีการประสานงานให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดด้วยกันทุกฝ่าย ทั้งครู ผู้ปกครอง หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องการดูแลช่วยเหลือหมายรวมถึงการส่งเสริม การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาโดยมีวิธีการ และเครื่องมือส าหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดาเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช เกิดจากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามขอบข่ายการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้าน

ป้องกันและแก้ปัญหา ด้านการส่งต่อ เพื่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน

ด้านที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน

ด้านที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา

ด้านที่ 5 การส่งต่อ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบหลัก	ประเภทของงาน	แนวปฏิบัติ
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	เก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน	1.การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อเป็นการแสดงความรัก ความอบอุ่น ความเมตตาปราณีต่อนักเรียน 2.การสนทนาสอบถามความทุกข์ – ความสุข ของนักเรียน เป็นปกติทุกวัน 3. การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ทางโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดูแลพฤติกรรมนักเรียน
ด้านที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	ศึกษาข้อมูลและจัดกลุ่มนักเรียน ได้แก่ กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	1. การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนเพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียน 2. การติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรายภาคและรายปีการศึกษาเพื่อคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน 3. ผลของการดูแลความผิดปกติทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์

องค์ประกอบหลัก	ประเภทของงาน	แนวปฏิบัติ
		และการเข้าร่วมกับสังคมภายนอก
ด้านที่ 3 **การส่งเสริมนักเรียน**	ให้การสนับสนุนด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1. การสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น 2. การให้ขวัญและกำลังใจแก่นักเรียน 3. การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนในการเดินทาง มาโรงเรียน 4. การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อมีการจัดกิจกรรม 5. การส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาและฝึกการทำงาน 6. การส่งเสริมให้นักเรียนติดตามข่าวสาร สถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน 7. การติดตามการมาเรียน – การเข้าเรียน ของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน
ด้านที่ 4 **การป้องกันและแก้ปัญหา**	เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทาง การดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน	1. การเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับทางโรงเรียนเพื่อป้องกันและแก้ปัญหา 2. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้จ่ายประหยัด 3. การจัดสภาพที่อยู่อาศัยให้กับนักเรียนอย่างเป็นสัดส่วน 4. การสอดส่องดูและติดตามนักเรียนในการเดินทาง ไป-กลับและการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน 5. การแนะนำนักเรียนในด้านการแสดงออกด้านอารมณ์ 6. การแนะนำนักเรียนให้รู้จักพิษภัยของอบายมุขและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น

องค์ประกอบหลัก	ประเภทของงาน	แนวปฏิบัติ
		7. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม แก่นักเรียน 8. การดูแลนักเรียนไม่ให้มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 9. การประสานงานกับโรงเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลและรายงานผลด้านสุขภาพนักเรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน 10. การติดตามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมในโรงเรียน
ด้านที่ 5 **การส่งต่อ**	การติดตามผล	1. โรงเรียนชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน 2. โรงเรียนมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนแล้วรายงานให้ผู้ปกครองทราบ 3. โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหา 4. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ 5. กรณีนักเรียนมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทางโรงเรียนแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบ 6. กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ทางโรงเรียนแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

ตอนที่ 3
การดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

การดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรม	วิธีการดำเนินงาน
1. การศึกษาสภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช	1. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อวิเคราะห์สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช 2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์จุดแข็ง หมายถึง สิ่งที่เอื้อต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช * ปัจจัยด้านโครงสร้างและนโยบายองค์กร - สถานศึกษาจัดโครงสร้างการบริหารที่คล่องตัว ครอบคลุมภารกิจของโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน สอดคล้องกับกฎระเบียบว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการในสถานศึกษาตามที่หน่วยงานต้นสังกัด - มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบตามมาตรฐานของหน่วยงานโดยมีคำสั่งมอบหมายงานที่ชัดเจน - มีการกำหนดทิศทางของสถานศึกษา (วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา - มีระบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ครู ผู้ปกครอง

	กรรมการสถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และด้านอื่น ๆ - มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม - มีนโยบายการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพ มีการกระจายอำนาจและเน้นการมีส่วนร่วม - ผู้บริหารมีการนิเทศติดตามงานอย่างต่อเนื่องส่งผลให้การทำงานเป็นระบบ * ปัจจัยด้านบุคลากร - ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สูงเหมาะสมในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ - ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม มีความรับผิดชอบ มีความตั้งใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน - ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม มีโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อนำความรู้ประสบการณ์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน - ครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี รักและสามัคคีส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ * ด้านการจัดการ - โรงเรียนและครูสามารถเข้าถึงผู้ปกครองของนักเรียนได้ทั่วถึง - โรงเรียนประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ อยู่เสมอ - โรงเรียนมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบคล่องตัว ลดขั้นตอน สะดวก รวดเร็วตรวจสอบได้ - โรงเรียนมีการส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรอยู่เสมอ

	- มีการนำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน - มีการจัดการให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการตรวจสอบและพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน - บุคลากรให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามนโยบายของโรงเรียนเป็นอย่างดี - มีการบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ ให้หลายฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม 3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์จุดอ่อน หมายถึง สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช 4. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์โอกาส หมายถึง สภาวะแวดล้อมภายนอกที่เป็น ประโยชน์ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช 5. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์อุปสรรค หมายถึง สภาวะแวดล้อมภายนอกที่คุกคาม ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช 6. สรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์สภาพระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช

กิจกรรม	วิธีการดำเนินงาน
2. การดำเนินงานตามรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองโรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช	
2.1 องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดเตรียมเครื่องมือเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล 2. หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูล และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน 3. เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4. วิเคราะห์ข้อมูล
2.2 องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	1. ดำเนินการคัดกรองนักเรียน 2. สรุปผลการจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา
2.3 องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน	1. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมโดย - เยี่ยมบ้าน - จัดกิจกรรมโฮมรูม - สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน - ประชุมผู้ปกครอง 2. จัดกิจกรรมพัฒนาให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน
2.4 องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ปัญหา	1. ให้คำปรึกษา 2. ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น 3. ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือแก้ไข
2.5 องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ	1. ดำเนินการส่งต่อภายในไปยังบุคคลหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4
ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้

รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยหลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครอง โรงเรียนตระพังพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถานศึกษาสามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพความพร้อม และบริบทของสถานศึกษา โดยมีปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ ดังนี้

1. สถานศึกษาต้องมีความตระหนัก เห็นความสำคัญ และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง

2. สถานศึกษาต้องศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยการมีส่วนร่วมของครูและผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ลึกซึ้ง และดำเนินการอย่างเคร่งครัด

3. สถานศึกษาต้องสร้างความเชื่อถือศรัทธาจากครูและผู้ปกครองเพื่อการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเค จำกัด.

จันทร์ฉายไทยรัตน์. (2561). *การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย.* การศึกษาค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

นิษากรณ์ เหล่าเขตกิจ. (2560). *แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านบึงหล่ม อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร.* การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

อัจฉรา สอนโว. (2560). *ประสิทธิผลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล : สุรชัย นุ่นเหลือ

วัน เดือน ปีเกิด : 1 สิงหาคม พ.ศ. 2537

ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 38 บ้านห้วยท่อม หมู่ที่ 5
ตำบลดอนทราย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง
93110

ที่อยู่ปัจจุบัน : โรงเรียนตระพังพิทยาคม หมู่ที่ 6
ตำบลควนพัง อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
80130

ตำแหน่ง : ครู (ค.ศ.1)

E-mail. : Surachai010837@gmail.com

Tel : 0828311723

ID Line : Ju010837

สถานที่ทำงานปัจจุบัน : โรงเรียนตระพังพิทยาคม อำเภอร่อนพิบูลย์
จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษา : ปริญญาตรี คณะครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาคณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
ปีที่จบการศึกษา 2561